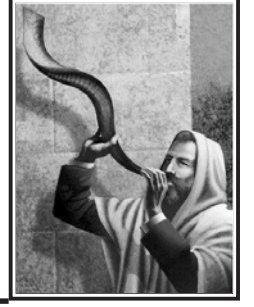

The Trumpet of the Seventh Angel ஏழாம் தூதனின் எக்காளம்

1879-1916 ரீ-பிரிண்டஸ் தமிழாக்கம்
மலர் - 3. இதழ் - 3. மே - ஜூன் 2017

R5681

Thou Art The Man!

நீயே, அந்த மனுஷன்!

சாமுயேல் 11:1 - 12:7

வேதாகமத்தின் நேர்மை - தாவீது ராஜாவின் ஸ்தானம் அவனது குற்றத்தை மறைக்கவில்லை - செல்வ செழிப்பின் சபலம் - தாவீது ராஜாவின் பயங்கரமான பாவம் - தீர்க்கதரிசி நாத்தானின் உவமை - ராஜாவின் நீதியின் உணர்வு - தனது சொந்த வார்த்தையினாலே குற்றவாளி என்று தீர்க்கப்பட்டான் - அவனது வருத்தம் - மன்னிக்கப்பட்டான் ஆனாலும் தண்டிக்கப்பட்டான் - எல்லாருக்குமான பாடம்.
“தேவனே, சுத்த இருதயத்தை என்னிலே சிருஷ்டியும்.” சங்கீதம் 51:10

வேதாகமம் உலகத்திலுள்ள மற்ற புத்தகங்களைப் போல அல்ல. இது எல்லா புத்தகங்களைக் காட்டிலும் நேர்மையானதும் வெளிப்படையானதும் ஆகும். தேவனுடைய இருதயத்துக்கு ஏற்ற மனுஷன் என்று அங்கீகரிக்கப்பட்ட ஒருவன் பாவம் செய்த போது மிக அதிகமாக கண்டிக்கப்பட்டு மிகக் கடுமையாக தண்டிக்கப்பட்டான். “உமக்கு பயப்படும் படிக்கு உம்மிடத்தில் மன்னிப்பு உண்டு” (சங்கீதம் 130:4) என்கிற இந்த வேத வாக்கியத்தில் ஒரு பாடம் இருக்கிறது. நமது மாம்சீக பலவீனங்கள் கண்டிக்கப்பட்டு தண்டிக்கப்பட்டாலும் நமது மனதின் நோக்கத்தை தேவன் மதிக்கிறார். இந்த உண்மை நாம் அவரை இரக்கமற்றவர் என்று சுமமா நினைப்பதைக் காட்டிலும், அவரிடத்தில் அதிக பயபக்தியை உண்டாக்குகிறது.

இந்த பாடத்தில் உயர்ந்த குணத்தை வெளிப்படுத்திய ஒருவன் விபச்சாரம், கொலை போன்ற பலவீனங்களை வெளிப்படுத்தியிருப்பதில் நாம் ஆச்சரியப்படுவதில் அதிசயம் ஏதுமில்லை. நாம் இளைஞனான தாவீதின் தேவனிடத்தில் உள்ள பயபக்தி, அவனது விசுவாசம், அவனது மதவிசுவாசம், அவனது சோதனைகள், கஷ்டங்கள் ஆகியவைகளை நாம் நினைக்கிறோம். இவ்வளவு சீக்கிரத்தில் அவன் எப்படி மாறினான் என்று நாம் மிகவும் ஆச்சரியப்படுகிறோம். அதன் ரகசியத்தை கண்டுபிடிப்பது முடியாததல்ல. செல்வமும், சந்தோஷங்களும் பழக்கங்களும் மற்றும் சுதந்திரங்களும் க்யூந்திருக்கும்போது முழுமையாக அர்ப்பணிக்கப்பட்ட ஒரு வாழ்க்கையை வாழ்வது, வறுமையில் இருக்கும்போது வாழ்வதை காட்டிலும் கஷ்டமானது. தேவனுடைய கிருபையையும் பிரசன்னத்தையும் அடையாளப்படுத்துகிற தேவனுடைய உடன்படிக்கைப் பெட்டி அவனது நகரத்தில் தற்போது இருக்கிறது என்பதை ராஜா தற்கா-கமாக மறந்து

விட்டான். கர்த்தருடைய கண்கள் ஒவ்வொரு இடத்திலும் உள்ள நன்மைகளையும் தீமைகளையும் பார்க்கிறது என்பதை உண்மையாகவே அவன் உணர்ந்து கொண்டான். “நீர் என்னை காண்கிற தேவன்” என்கிற எண்ணம் உள்ளத்தில் ஆசரிப்புக் கூடாரத்தை பார்த்ததினால் புதிதாக வந்திருக்க வேண்டும்.

எனினும் தாவீது ராஜா பாவம் செய்கிற நிலைமைக்கு அவனது இருதயமும் உள்ளமும் திடீரென்று வந்திருக்காது என்று நிச்சயிக்கிறோம். இந்த காரியம் பல மாதங்களாக சிந்தையில் வந்து, படிப்படியாக அது உச்சத்தை அடைந்திருக்க வேண்டும் என்று இந்த சரித்திரம் நமக்கு காண்பிக்கிறது. அவனது நடத்தையைப் போலவே அவனது இருதயமும் தவறானது என்று யுகிப்பது சரியானதாக இருக்காது. பின்வரும் வெளிப்பாடுகளி-ருந்து, அவனது இருதயம் இன்னும் தேவனுக்கும் மற்றும் நீதியின் ஒழுங்குகளுக்கும் விசுவாசமாக இருந்தது என்றும், ஆனால் எப்படியோ அவனது இருதயம் விழித்திராமல் தூங்கிவிட்டது என்றும், அவனது மாம்சம் சுறுசுறுப்பாக இருந்தது என்றும் நாம் அனுமானிக்கலாம். நீதிக்கு தூங்கினவனாகவும் பாவத்திற்கு விழத்திருந்தவனாகவும் இருந்தான். அவனுக்கு முன்னதாக மற்ற ராஜாக்களின் அநுகூலமற்ற உதாரணங்களும், அப்பியாசப்படுத்தின சுதந்திரங்களும் இருந்தன. அவனது தேவனுடனான உறவு அவனை புத்திகூர்மையுள்ளவனாக்கியது. இப்போது சபலத்திற்கு இடங்கொடுப்பதில் இந்த புத்தி கூர்மை எல்லா வகையிலும் தீய செயல்களில் மிகவும் சக்தி வாய்ந்ததாக இருந்தது.

ஒரு தைரியமான ஊழியக்காரன்

தாவீது முத-ல் அண்டை வீட்டாரின் மனைவியை

விரும்பினான். இந்த பாவ மனநிலையை கண்டிக்காமல், அண்டை வீட்டானின் மனைவியை திருடும் வரை அது தொடரும்படி அனுமதித்தான். அவனது கணவன் ஒரு விசுவாசமுள்ள இராணுவ வீரனாக இருந்தான். அவமானத்தி-ருந்து ராஜாவை காப்பாற்ற அந்த வீரனின் மரணம் அவசரமாக காணப்பட்டது. ஒரு குறிப்பிட்ட பட்டணத்தில் போரிடும் போது, அந்த விசுவாசமுள்ள இராணுவ வீரனை மிகவும் முன்னாலே இருக்கும்படி செய்து அவனை எதிரிகள் கொல்ல விட்டு விடும்படி தனது இராணுவ தளபதிக்கு தாவீது சொல்-யனுப்பியபோது அவனது மனசாட்சி நிச்சயமாக தூங்கிவிட்டது.

இந்த திட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டது. அங்கே ப-யானது குற்றமற்ற கணவன் மட்டுமல்ல. இன்னும் அநேகர் இறந்தனர். இப்படிப்பட்ட ஒரு திட்டத்தை நீதி, நியாயங்கள் மேல் பற்றுதல், உள்ள தாவீது ராஜா எப்படி செய்தான் என்றோ அல்லது இந்த சூழ்நிலைகளின் கீழ் எப்படி சமாதானத்தை பெற்றிருக்க முடிந்தது என்றோ நம்மால் கற்பனை செய்து பார்க்க முடியவில்லை. ஒன்பது மாதம் அல்லது அதற்கு மேலான இந்த கால கட்டத்தில் அவனது அழகான சங்கீதங்கள் நிச்சயமாக எழுதப்பட்டிருக்க முடியாது. ஆனால் உரியா இறந்து விட்டான்; திருடப்பட்ட அவனது மனைவி தாவீதின் மனைவியாக்கப்பட்டாள். சீக்கிரத்தில் அவர்களுக்கு ஒரு குழந்தை பிறந்தது.

பிறகு தீர்க்கதரிசி நாத்தான் ராஜாவிடம் வந்தான். ஒரு உவமை மூலமாக அவனது கண்டனத்தை ஞானமாக தெரிவித்தான். ஒரு ஏழையான மனிதன் ஒரு பெண் ஆட்டுக் குட்டியை வைத்திருந்தான். அவனது பணக்கார அண்டை வீட்டான் அந்த ஆட்டுக் குட்டியை ஏமாற்றி எடுத்துக் கொண்டான். இப்படியாக அந்த உவமையை சொன்னான். தாவீது ராஜா கோபமூண்டவனாகி, இந்த காரியத்தை செய்தவன் மரணத்திற்கு பாத்திரன், அந்த ஆட்டுக் குட்டிக்காக நாலத்தனையாக திரும்ப கொடுக்க வேண்டும் என்றான் அப்பொழுது நாத்தான் ராஜாவை நோக்கி, **“நீயே அந்த மனுஷன்!”** என்று கூறி சரியானபடி பாடத்தை புகட்டினான். அதற்கு தைரியம் தேவைப்பட்டது. யாராவது தேவனிடமிருந்து ஒரு செய்தியைப் பெற்றால் அதை ஞானமாகவும் உண்மையுடனும் அறிவிக்க தைரியம் வேண்டும்.

உடனே தாவீது ராஜாவின் இருதயம் உணர்ச்சிவசப்பட்டது. உடனே அவனது மனசாட்சி எழுச்சியடைந்தது. அவனே தனது நடத்தை பார்த்தான். மற்ற ராஜாக்களின் செயல்பாட்டின்படியல்ல. தயவு இரக்கம், சத்தியம், நீதி ஆகிய தெய்வீக நிலைப்பாட்டின்படி பார்த்தான். தானே ஒரு பாவி என்பதை கண்டான். உண்மையிலேயே நியாயப் பிரமாணத்தின்படி விபச்சாரம் மற்றும் கொலை குற்றத்திற்கு மரணமே தண்டனையாகும். ராஜா உடனே தனது பாவத்தை உணர்ந்தான், ஜெபித்தான், உபவாசித்தான், வருந்தினான். தாவீது தனது பாவத்தை அறிக்கையிட்டு, வருத்தப்பட்டதினால் தேவன், அவனுக்கு மரண தண்டனை

கொடுக்கவோ, அவனுக்கு அன்பானவர்கள் அனைவரையும் எடுத்துக் கொள்ளவோ மாட்டார் என்று தெய்வீக வழிநடத்துத-ன்படி தீர்க்கதரிசி அவனுக்கு அறிவித்தான். எனினும் அவனது பாவ குழந்தை உயிரோடிராது என்றும் சில காலத்திற்கு பிறகு அவனது மீறுதலுக்காக கடுமையான தண்டனை அனுபவிப்பான் என்றும் அறிவித்தான்.

இங்கே நாம், தேவனுடைய ஜனங்களாகவும் அவருடன் உடன்படிக்கை உறவுக்குள் இருக்கிறவர்களுக்கான தெய்வீக அரசாங்கத்தின் ஒரு அடிப்படை கொள்கையை உணர்ந்து கொள்கிறோம். பாவங்களைப் பொருத்தவரை நீதி தேவைப்படுகிறது. எனினும் தனது பாவத்திற்காக வருந்துகிறவனுக்கு தேவ கிருபை கொடுக்கப்படுகிறது. அநேக கிறிஸ்தவர்கள் இதே நெறியை அனுபவித்திருக்கிறார்கள். தேவன் அவர்களை தொடர்ந்து பாவிளாக கருதமாட்டார். ஆனால் அவர்களது மன வருத்தத்தை ஏற்றுக் கொண்டு அவர்களை மன்னிக்கிறார். **“ஒரு மனுஷன் எதை விதைக்கிறானோ அதையே அறுப்பான்”** என்கிற அவரது வார்த்தையின்படி உண்மையாயிருக்கிறது. இந்த தெய்வீக ஏற்பாட்டில் பாவத்தை ஊக்குவிக்கிற காரியம் ஏதுமில்லை. ஆனால் மாறாக, ஒவ்வொன்றும் நீதியை ஊக்குவிக்கிறதாக இருக்கிறது. பாவம் நீக்கப்பட்டுவிட்டால், ஒவ்வொன்றும் பாவியை தெய்வீக மன்னிப்பை ஏற்றுக் கொள்ளவும். அவனது வாழ்க்கையை சீர்திருத்தவும் உற்சாகப்படுத்தக் கூடியதாக இருக்கிறது. எனினும் சில கடுமையான தண்டனையை தனது மரணத்திற்கு தாங்க கடமைப்பட்டிருக்கிறான்.

மனந்திரும்புதலைப்பற்றிய சங்கீதம்

ஐம்பத்தி ஒன்றாம் சங்கீதத்தினால் அநேக கிறிஸ்தவர்கள் மனந்திரும்புதலுக்காக உற்சாகப்படுத்தப் பட்டிருக்கிறார்கள். நிச்சயமாக யாரும் இதன் மூலம் பாவம் செய்ய தூண்டப்படவில்லை. நாத்திகராகிய வால்டேர் என்பவர் இந்த சங்கீதத்தைக் குறித்து கே-ச்சித்திரம் எழுத முற்பட்ட போது, அதன் பயபக்தியான நயத்தினால் மிகவும் அச்சமடைந்து முழுமையான மனவியாகுலத்துடன் தனது பேனாவை தூக்கி எறிந்துவிட்டு தனது இருக்கையில் சாய்ந்துவிட்டார் என்று சொல்லப்படுகிறது. **“இப்படியாக ஒரு பரிசுத்தவான் விழுந்ததையும் எழும்பியதையும் நாம் காணும் போது, எப்படி நாம் பாவம் செய்யாதிருப்பதை நினைத்து பார்க்க முடியும்”** என்று பிஷப் ஹால் என்பவர் இதைக் குறித்து விமர்சனம் செய்கிறார். புதிய ஏற்பாட்டின் அர்த்தத்தின்படி, தாவீது ராஜா உயர்ந்தவனாக இருந்த போதிலும், அவன் ஒரு பரிசுத்தவான் அல்ல. அவன் மனத்தளவில் பரிசுத்தவானாக இருந்தாலும், அவன் பரிசுத்த ஆவியினால் ஜெநிப்பிக்கப்படவில்லை, தேவனால் ஏற்றுக் கொள்ளப்படவில்லை. ஏனெனில் நாம் யோவான் 7:39ல் வாசிப்பது போல, **“பரிசுத்த ஆவி இன்னும் அருளப்படாதிருந்தது.”**

பரிசுத்த ஆவி கொடுக்கப்படுதலும் அதனால் புதிய சுவாவத்திற்கு ஜெநிப்பிக்கப்படுதலும் பெந்தெகொஸ்தே நாளில் ஆரம்பித்து தொடர்ந்தது. தாவீது ராஜா இப்படிப்பட்ட

தவறுகளால் மேற்கொள்ளப்பட்டதைக் கண்டு நாம் ஆச்சரியப்படுவோமேயானால், பரிசுத்த ஆவியினால் ஜெனிப்பிக்கப்பட்ட தேவனுடைய பரிசுத்தவான் யாராவது சத்துருவானவனால் இப்படி ஒரு கண்ணியில் அகப்பட்டபண்ணும்போது நாம் எவ்வளவு ஆச்சரியப்படுவோம். ஜெனிப்பிக்கப்பட்டவர்கள் அதிகமான அனுசூலம் பெற்றவர்களாக இருக்கிறார்கள். தெய்வீக வாக்குத்தத்தம், தெய்வீக திட்டம் மற்றும் தெய்வீக குணலட்சணத்தைப் பற்றிய அதிகமான அறிவினால் மகா அறிவு ஒளியை பெற்றது மாத்திரமல்ல, “அவர்களுக்கு சகலமும் நன்மைக் கேதுவாய் நடக்கிறது என்கிற” (ரோமர் 8:28) உறுதிமொழியுடன், உதவியாய் கர்த்தராகிய இயேசுவைப் பெற்றிருக்கிறார்கள். மேலும் அவர்கள் தங்கள் திராணிக்கு மேலாக சோதிக்கப்படுவதற்கு இடங்கொடாமல், சோதனையைத் தாங்கத்தக்கதாக, சோதனையோடு கூட அதற்கு தப்பித்துக் கொள்ளும்படியான போக்கையும் உண்டாக்குவார். (1 கொரி 10:13)

“தேவனே, உமது கிருபையின்படி எனக்கு இரங்கும், உமது மிகுந்த இரக்கங்களின்படி என் மீறுதல்கள் நீங்க சுத்திகரியும். என் அக்கிரமம் நீங்க என்னை முற்றிலும் கழிவி, என் பாவமற என்னை சுத்திகரியும். என் மீறுதல்களை நான் அறிந்திருக்கிறேன்; என் பாவம் எப்பொழுதும் எனக்கு முன்பாக நிற்கிறது.” இந்த உண்மையான வார்த்தைகள் ராஜா மாதக்கணக்கில் தனது மனத்தளவில் குழப்பத்தில் இருந்தான் என்பதைக் உறுதிபடுத்துகிறது. பூமியில் உருவான மேகமும், மாம்சீக பலவீனமும் அவனுக்கும் தேவனுக்கும் இடையே ஒரு திரையைப் போல எழுப்பி, தேவனுடைய ஆதரவு என்னும் வெளிச்சத்தை மூடியது.

இந்தப்பாடம் தேவனோடு உடன்படிக்கையின் உறவுக்குள் வந்திருக்கும் அனைவருக்கும் பொருத்தமானது. சங்கீதக்காரர்கள் தனக்கும் தேவனுக்கும் இடையேயான சிறிதளவான நிழலை உணர்வதில் எப்படிப்பட்ட மனோபாவம் ஒவ்வொரு கிறிஸ்தவனுக்கும் இருக்க வேண்டும் என்பதை வெளிப்படுத்துகிறான்.

என்பிரியமான பிதாவே, என் ஆத்துமாவின் கரியனே, நீர் அருகேயிருக்கும்போது, இரவே இல்லை என்பதை அறிவேன். உமது ஊழியக்காரரின் கண்களி-ருந்து உம்மை மறைக்கும்படி பூமியி-ருந்து உருவாகும் மேகம் எழும்பாம-ருப்பதாக!

நாம் தேவனுடன் நெருக்கமாக இருக்க வேண்டும் என்பதே இதில் உள்ள முக்கியமான பாடமாகும். தேவனுடைய பிள்ளை தனது அலுவல்களில் தேவனுடைய மேற்பார்வைக்காகவும்,

சரியான பாதையில் நடப்பதற்கான அவரது உதவிக்காகவும் காலையில் அவரிடத்தில் ஜெபிக்காமல் போகக் கூடாது. பரலோக வீட்டிற்கு அருகாமையில் செல்வதற்கான வழியில் எந்த அளவுக்கு இன்று சென்றிருக்கிறோம் என்பதை உணர்வதற்காக அந்த நாளின் செயல்களை நினைவுபடுத்தி பார்க்காமல் தேவனுடைய பிள்ளை படுக்கைக்கு செல்லக் கூடாது. ஒருவேளை வெட்கப்படக் கூடிய செயல் ஏதாவது நடத்தியிருந்தால், எதிர்காலத்தில் சகாயம் பெற தேவையான உதவிக்காக கிருபாசனத்தண்டைக்கு உடனே அவன் செல்ல வேண்டும்.

இப்படியாக தேவனுடைய பிள்ளை பிதாவாகிய தேவனோடும் இரட்சகரோடும் அனுதினமும் தொடர்பு வைத்துக் கொண்டு, அவர்களது அன்பில் நிலைத்திருக்கவும், இந்த பாடத்தில் நாம் பார்த்தது போன்று இப்படிப்பட்ட எந்த வித பெரும் பாவத்தில் விழுந்துவிடாதபடி பார்த்துக் கொள்ளவும் வேண்டும். தாவீது ராஜா கூட, தேவனுக்கும் அவனுக்கும் இடையே மாம்சீக சாயல்களாகிய பூமியில் உருவாகும் மேகம் படிப்படியாக எழும்ப அனுமதிக்காதிருந்திருந்தால், அவன் இப்படிப்பட்ட பாவங்களில் விழுந்திருக்க மாட்டான் என்று நாம் நிச்சயிக்கிறோம்.

“என் பாவங்களை பாராதபடிக்கு நீர் உமது முகத்தை மறைத்து, என் அக்கிரமங்களையெல்லாம் நீக்கியருளும். தேவனே, சுத்த இருதயத்தை என்னிலே சிருஷ்டியும், நிலைவரமான ஆவியை என் உள்ளத்திலே பூதுப்பியும். உமது சமூகத்தை விட்டு என்னைத் தள்ளாமலும் உமது பரிசுத்த ஆவியை என்னிடத்தி-ருந்து எடுத்துக் கொள்ளாமலும் இரும். உமது இரட்சணியத்தின் சந்தோஷத்தைத் திரும்பவும் எனக்குத் தந்து, உற்சாகமான ஆவி என்னைத் தாங்கும்படி செய்யும். அப்பொழுது பாதகருக்கு உமது வழிகளை உபதேசிப்பேன்; பாவிக்கள் உம்மிடத்தில் மனந்திரும்புவார்கள்.”

சபைக்கு பரிசுத்த ஆவி கொடுக்கப்பட்டிருப்பது போல, பழைய ஏற்பாட்டுக்கால விசுவாசிகளுக்கு அது கொடுக்கப்படவில்லை. எனினும் இங்கே தாவீது ராஜா கூறுவது போல. அது தேவனுடைய கிருபை அவர்களது காரியங்களில் வெளிப்படுத்தலாக இருந்தது. மோசேயி-ருந்து யோவான் ஸ்நானகன் வரை, மோசேயின் கீழாக தேவனுடைய வீட்டின் பணிவிடைக்காரர்கள் இருந்தார்கள் என்பதையும், ஆனால் சுவிசேஷ யுகத்தில் பிரதான குமாரனாகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் கீழாக, பரிசுத்த ஆவியினால் ஜெனிப்பிக்கப்பட்ட வீட்டின் குமாரர்கள் இருக்கிறார்கள் என்பதையும் நாம் நினைவு கூர வேண்டியவர்களாயிருக்கிறோம். எபிரேயர் 3:5,6

R5685

“The New Creature’s Conquest of his Flesh”

புது சிருஷ்டி தனது மாம்சத்தை ஜெயங் கொள்ளுதல்

“பழைய மனுஷனையும் அவன் செய்கைகளையும் களைந்து போட்டு, தன்னை சிருஷ்டித்தவருடைய சாயலுக் கொப்பாய் புரண அறிவடையும்படி புதிதாகப்பட்ட புதிய மனுஷனைத் தரித்துக் கொண்டிருக்கிறீர்களே.”

கொலோசெயர் 3:9,10

புது சிருஷ்டியின் வாழ்க்கைக்கு முன்னேற்றம் அவசியமானது. முன்பு மனிதன் மேல் அதிகாரம் செலுத்திய மனித சிந்தைதான் “பழைய மனுஷன்” என்று நமது தலைப்பு வசனத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது. வேதாகமத்தின் கருத்தில் கிறிஸ்தவர்களாக ஆகிற அனைவரும், கிறிஸ்துவை ஏற்றுக் கொண்டு, அவரை தங்களது இரட்சகராக விசுவாசிக்கிறது மாத்திரமல்ல, தங்களது பழைய சித்தத்தை, பழைய சபாவத்தை மரணத்திற்கு அர்ப்பணிக்க வேண்டும். அதி-ருந்து பழைய சபாவம் தள்ளப்படுகிறது; அதன் பிறகு அந்த தனிப்பட்ட நபரின் வாழ்க்கையை அது கட்டுபடுத்துவதில்லை. ஆனால் பழைய சித்தம் நீக்கப்பட்டு, புதிய சிந்தை வந்த பிறகு, “பழைய மனுஷனின்” சாரீரமாகிய மாமசீக கூடாரம் இன்னும் நிறுத்திவைக்கப்பட்டிருக்கிறது. புது சிருஷ்டி, புதிய நோக்கத்துடன், புதிய உத்வேகத்துடன், அழியக் கூடிய சாரீரத்தை அதன் ஊழியக்காரனாக பயன்படுத்துகிறது. புதிய சிந்தை தான் இப்போது எஜமானன்.

இந்த புதிய சிந்தை தான் தேவனுடைய சிந்தை, அதாவது தேவனுடைய சித்தத்தை செய்கிற சிந்தை. நமது அர்ப்பணம் என்பது தேவனுடைய சித்தத்தை செய்தவர்களை ஒரு அர்ப்பணம் ஆகும்; வேறு எந்த சித்தத்தையும் அது நமது சபாவமான சித்தமாகவோ அல்லது வேறு ஒருவருடைய சித்தமாகவோ இருந்தாலும் அதை அழிக்கிற அர்ப்பணம் ஆகும். நாம் ஒரு மானிட ஜீவியாக பெற்றிருக்கிற அல்லது பெற்றிருந்ததாக நம்புகிற அனைத்தையும் அர்ப்பணிப்பதும் இதில் அடங்கியுள்ளது. அதாவது நமது ஒவ்வொரு வல்லமையையும், திறமையையும், பலத்தையும், நேரத்தையும், நமது குறிப்பேடையும், நமது செல்வாக்கையும் ப-பீடத்தில் வைப்பது என்று பொருள்படும். ப-யின் உடன்படிக்கையை செய்தவர்கள் தெரிந்து கொள்ளப்பட்டவர்களின் எண்ணிக்கையோடே ஏற்றுக் கொள்ளப்படுகிறார்கள். அவர்கள் மரணம் வரை உண்மையுள்ளவர்களாயிருந்தால், அவர்கள் புதிய சாரீரத்தை உயிர்த்தெழுத-ல் பெறுவார்கள்.

அறிவே முன்னேற்றத்தின் அடிப்படை

நமது தலைப்பு வசனத்தில் இதை எப்படி களைந்து போடுவது, எப்படி தரித்துக் கொள்வது என்பது குறித்து அப்போஸ்தலர் விளக்குகிறார். இந்த “புதிய மனுஷன்” ஆவியினால் ஜெனிப்பிக்கப்பட்ட இந்த புது சிருஷ்டி, தான் பெறுகிற அறிவின்படி கிரியை செய்து முன்னேற வேண்டியவனாயிருக்கிறான். அர்ப்பணத்திற்கு முன்னதாக சில அறிவைப் பெற்றிருந்தோம் அல்லது இப்படிப்பட்ட முயற்சி செய்ய சிந்தித்திருக்க மாட்டோம். முதலாவது, நமது கர்த்தர் ஒரு குறிப்பிட்ட அளவான அறிவை பெற அனுமதித்தார். பிறகு நிபந்தனைகளை ஏற்றுக் கொண்டு நம்மை ப-க்கு அர்ப்பணித்த போது, நமது இரட்சகரின் புண்ணியம் நமக்கு சாட்டப்பட்டது; நாம் தேவனால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டு, அவரது வல்லமை மற்றும் அவரது ஆவியால் புது சிருஷ்டியாக ஜெனிப்பிக்கப்பட்டோம். முன்னேற்றத்துக்கு தேவையான நிலையை அடைந்தவர்கள் அனைவருக்குமான நல்ல

வேலைகள் நடந்து வருகிறது.

அன்பில் நாம் வளர வேண்டும். நாம் எல்லா அறிவையும் பெற்று ஒன்றுமில்லாதவர்களைப் போல இருக்க வேண்டும் என்று அப்போஸ்தலர் கூறுகிறார். அறிவு மட்டுமே போதுமானதல்ல. எனினும் அறிவுதான் விசுவாசத்திற்கும் கீழ்ப்படிதலுக்கும் அடிப்படையாக இருக்கிறது. அறிவு இல்லாமல் நாம் எதையும் நிறைவேற்ற இயலாது. ஒருவகையில் அறிவு தேவனுடைய சித்தத்தை காண்பிக்கிறது. இன்னொரு வகையில் விழுந்துபோன மானிட சபாவத்தில் சுய நலத்தை ஏற்படுத்துகிறது; அன்பும், உதார குணமும் புதிய சபாவத்திற்கு சொந்தமானது என்று இது காண்பிக்கிறது. அது கர்த்தரின் குணலட்சணத்தைக் காண்பிக்கிறது. இந்த குணலட்சணத்தின் மாதிரியை நாம் பின்பற்ற வேண்டும். “சிருஷ்டிகளின் சாயலுக் கொப்பாய் புதிதாகப்பட்ட புதிய மனுஷனை தரித்துக் கொண்ட பிறகு பூரண அறிவடைய வேண்டும்.” புது சிருஷ்டியாக நாம் சிருஷ்டிக்கப்பட்டிருக்கிறோம்.

நாம் மறுரூபமாக வேண்டும் என்று பவுல் அப்போஸ்தலர் வேறு ஒரு இடத்தில் கூறுகிறார். ஆரம்பத்தி-ருந்து நாம் ஒரு புது சிந்தையை பெற்றிருக்கிறோம். ஆனால் நமது மனம் மறுரூபமடைய சில காலம் தேவைப்படுகிறது. பழைய சபாவமாகிய மாமசத்திற்கிசைவாக நமது மனம் பழக்கப்பட்டிருக்கிறது. தெய்வீக நோக்கில் காரியங்களை சிந்திக்க, நமது மனம் முழுவதும் புதிதாகப்பட்ட சில காலத்தை எடுத்துக் கொள்கிறது. இப்படியாக நாம் முன்னேறினால் மட்டுமே கிறிஸ்துவைப் போன்ற குணலட்சணத்தை நாம் உருவாக்க முடியும்.

சபையையும் உலகத்தையும் புதுப்பிப்பது வெவ்வேறானது

நாம் நமது மனதை புதுப்பிப்பது மட்டும் போதாது, நமது சாரீரமும் நமது புதிய மனதுக்கு, நமது புதிய சித்தத்துக்கு கீழாக்கப்பட வேண்டும். நமது சாரீரங்கள் விழுந்துபோனதின் மூலம் அபூரணமாகவும் பூமிக்குரியதாகவும் இருப்பதால், அவற்றை முழுவதும் புதிய சித்தத்துக்கு பணிய வைக்க இயலாது. எப்போதுமே முரண்பாடு வரும். இந்த சீரழிந்த மாமசத்தின் உத்வேகம், மற்றும் விருப்பங்களை மந்தமாக்கி, ஒன்றுமில்லாததாக கருத வேண்டும். இப்படியாக நமது தேவன் மற்றும் அவரது பிரியமுள்ள குமாரனுடைய சாயலுக்கு ஒப்பாக அனுதினமும் மறுரூபமாகி நாம் முன்னேற வேண்டும். ஆண்டவருடைய சாயலான இந்த குணலட்சணத்தை அடைந்தவர்களுக்கு ஏற்ற காலத்தில் தெய்வீக சபாவம் அளிக்கப்படும்.

ஆவியினால் ஜெனிப்பிக்கப்பட்டவர்களுக்கு மட்டுமே இந்த மனம் மாறுதல் வரும். அது உலகத்திற்கு வராது. வரப்போகிற யுகத்தில் தான் கர்த்தர் உலகத்தோடு தொடர்பு கொள்வார். மனுக்குலமும் புதுப்பிக்கப்பட வேண்டிய அவசியத்தில் இருக்கும். ஆனால் அவர்களது புதுப்பித்தல் சபைக்கு கொடுக்கப்பட்ட புதுப்பித்தலைப் போல் இராது. உலகத்திற்கு

புதிய சிந்தை தேவைப்படுகிறது. மேலும் அவர்களது விழுந்துபோன சுபாவங்கள் அனைத்தையும் ஜெயங் கொள்ள கற்றுக் கொள்ளவேண்டும். ஆனால் பாவ காரியங்களை மட்டும் அவர்கள் விட்டுவிட வேண்டும். அவர்களது புதுப்பித்தல் பூரண மனிதனின் பழைய நிலைமைக்கு திரும்ப கொடுத்தலுக்கு, இளைப்பாறுதலுக்கு இசைவாக இருக்கும். அவர்கள், சபை பெறுகிறது போல, மனித சுபாவத்திற்கு மாறுபாடான புதிய சிந்தையை பெற மாட்டார்கள். உலகம் அவர்களது மனித சுபாவத்தை விட்டுவிடமாட்டார்கள். அப்பொழுது கொடுக்கப்படுகிற தெய்வீக உதவியால் அவர்களது மனித சுபாவம் பூரணத்திற்கு வர பாவத்தை மட்டுமே விட்டு விட வேண்டும்.

எல்லாரும் தேவ சாயலை அடைய வேண்டும்

முடிவாக, ஒவ்வொரு ஜீவியும் ஏதாவது ஒரு சுபாவத்தில் நித்திய ஜீவனை தேவசாய-ல், தேவசுபாவத்தில் பெறுவதை நாம் பார்க்கிறோம். தகப்பனாகிய ஆதாம் அவனது பூணத்தில் இந்த ரூபத்தை பெற்றிருந்தான். பரிசுத்த தூதர்கள் இந்த ரூபத்தை பெற்றிருக்கிறார்கள். இயேசுவும் பிதாவின் ரூபத்தை பெற்றிருந்தார். சபையும் இந்த ரூபத்தை பெற வேண்டும். உலகமும் சீக்கிரத்தில் இந்த தேவனுடைய ரூபத்தை பெற வேண்டும். எல்லாரும் அன்பு செலுத்த வேண்டும். நீதிக்கு ஊழியம் செய்ய வேண்டும். தவறுதான் எப்பொழுதும் அருவருப்பானதாக இருக்க வேண்டும். நித்திய ஜீவனை அடைகிறவர்கள் தெய்வீக ஞானத்தையும் நீதியையும் அன்பையும் வல்லமையையும் காண்பார்கள். மேலும் அவர்கள் தங்கள் சிந்தனை, வார்த்தை மற்றும் செயல்களில் அந்த திட்ட அளவுக்கு தங்களை முழுவதுமாக உறுதிசெய்வார்கள். அடுத்த யுகமாகிய கிறிஸ்துவின் ஆளுகையின் ஆயிர வருட யுகத்தின் முடிவில் தேவனுடைய ரூபத்தை அடையாதவர்கள் அனைவரும் பரிசாரம் இல்லாமல் தறிப்புண்டு போவார்கள்.

நமது கர்த்தராகிய இயேசு கூறியதாவது: “ஒன்றான மெய்தேவனாகிய உம்மையும் நீர் அனுப்பினவராகிய இயேசு கிறிஸ்துவையும் அறிவதே நித்திய ஜீவன்.” (யோவான் 17:3) தேவனை அறிவது என்றால், தேவனோடு நெருக்கத்தையும் அவரை போன்ற குணலட்சணத்தையும் உடையவர்களாகவும் எந்த காரியத்தையும் அவர் பார்ப்பது போல பார்க்கக் கூடியவர்களாகவும் இருக்க வேண்டும் என்பதாகும். தேவனுடைய சிந்தையை பெறுகிறவர்கள் மட்டும் நித்திய ஜீவனை பெறுவார்கள் - தற்கால சபையாக இருந்தாலும் சரி, அடுத்த யுகத்தின் உலகமாக இருந்தாலும் சரி.

சிந்தைக்கும் சரீரத்திற்கும் இடையேயான முரண்பாடு

உண்மையான கிறிஸ்தவர்கள் அனைவரும் கிறிஸ்துவுக்குள் புதுசிருஷ்டிகள் (2 கொரி 5:17), ஆகையால் அவர்கள் அவர்களது அழிந்து போகிற சரீரத்தி-ருந்து வேறுபடுத்தி பேசப்படுகிறார்கள் என்கிற உண்மையை சபையின் கவனத்திற்கு பரிசுத்த பவுல் கொண்டு வருகிறார். (அதே அதிகாரத்தில் வசனம் 1-4ஐ பார்க்கவும்) உலகத்திற்கு இது பொதுவான உண்மையாக இருக்காது; பரிசுத்த

ஆவியினால் ஜெனிப்பிக்கப்பட்டவர்களுக்கு மாத்திரமே இது உண்மையாக இருக்கிறது. கர்த்தர் இந்த புது சிருஷ்டிகளை அவர்களது மாம்சத்தின் அபுரணத்தின்படி நியாயந்தீர்க்க மாட்டார்கள், ஏனெனில் அவைகள் மூடப்பட்டுள்ளன. பாவத்திற்கும், மாம்சீக ஆசைகளுக்கும், முக்கியமாக அவர்களது சொந்த மாம்சத்தில் இருக்கும் ஒரு கலகத்தின் ஆவிக்கும் விரோதமாக அவர்கள் செய்யும் போராட்டத்தின் மூலம் தங்களது அன்பு மற்றும் விசுவாசத்தின் அளவை அவர்கள் நிரூபிப்பார்கள்.

ஒவ்வொரு தேவனுடைய பிள்ளையும் தனது சொந்த சரீரத்தில் ஒரு விரோதியை பெற்றிருக்கிறான். நாம் விழுந்து போனதினிமித்தம் நமது சரீரங்கள் பாவத்தினால் சுமை ஏற்றப்பட்டிருக்கிறது. புது சிருஷ்டியின் சித்தம் தேவனுடைய சித்தம். ஆகையால் புது சிருஷ்டி பிறந்த நேரத்தி-ருந்து புது சிருஷ்டிக்கும் பழைய சரீரத்திற்கும் ஒரு முரண்பாடு இருக்கிறது. அப்போஸ்தலர் பவுல் தனது சரீரத்தை அடக்கி, புதுசிருஷ்டியின் கட்டுப்பாட்டில் கொண்டு வந்திருப்பதாக அறிவிக்கிறார். கர்த்தராகிய இயேசுவை பின்பற்றுவதற்கு இதுதான் ஒரே வழி என்றும் கூறுகிறார். 1 கொரிந்தியர் 9:27

மாம்சம் முற்றிலுமாக அடக்கப்பட வேண்டும்

சரீரத்தை கட்டுப்படுத்துகிற இந்த காரியம் ஒரு ஆரம்பத்தை பெற்றிருந்தது. நம் அனைவரது முந்தைய வாழ்க்கையில் நமது சரீரத்தை உனது சித்தம் என்ன? உனது விருப்பம் என்ன? எது உன்னை சந்தோஷப்படுத்தும்? என்று நாம் கேட்டிருந்தோம். ஆகையால் புதிய சித்தத்துக்கு கீழாக சரீரத்தை கொண்டு வருவதும், பிதாவே, “என் சித்தத்தின்படியல்ல, உமது சித்தத்தின் படியே ஆகக்கடவது” என்று கூறுவதும் கொஞ்சம் கடினமான காரியம் தான். ஒரு குதிரை அடக்கப்பட்டு, நமது கட்டுப்பாட்டிற்குக் கீழ் கொண்டு வரப்படுவது போல நமது மாம்சமும் கட்டுப்படுத்தப்பட வேண்டும். அது முழுவதுமாக அடக்கப்பட்டால், அது நமது கட்டுப்பாட்டில் இருக்கும். அவ்வப்போது அது தனது உரிமையை நிலை நிறுத்த முயற்சிக்கும், அப்பொழுது அது மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும். ஏனெனில் அது முற்றிலுமாக அடக்கப்பட்டு, மேற்கொள்ளப்படவில்லை. கிட்டத்தட்ட அதன் சொந்த வழியில் செல்ல அனுமதிக்கப்பட்டால் எப்பொழுதும் தப்பித்துச் செல்லும் ஆபத்தோ அல்லது வேறு ஏதாவது கஷ்டமோ, கடைசியாக பெரும் ஆபத்தோ வரும்.

அப்போஸ்தலர் தனது சரீரத்தை அடக்குவதைப் பற்றி சொல்வதை நாம் மிகவும் சொல்லாந்தமாக எடுத்துக் கொள்ளக் கூடாது. அவரது எண்ணம், நாம் நமது சரீரத்தை முரட்டுத் தனமாக கையாள வேண்டும் என்பதோ, சிலர் நினைப்பது போல மோசமாக நடத்த வேண்டும் என்பதோ, நல்ல ஒரு பாடத்தை கற்பிக்க வேண்டும் என்பதோ அல்ல. சரீரமானது புது சிருஷ்டியின் ஒரு நல்ல ஊழியக்காரனாக ஆவதற்கு கற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்பது தான் இதன் நோக்கமாகும். மரிக்கக் கூடிய நமது சரீரத்தை நமது கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டு வரும் வரை, கர்த்தரின் ஆவியால்

ஊக்கமளிக்கப்பட இயலாது. புது சிருஷ்டியின் வெற்றி என்பது சரீரத்தின் சீக்கிரமான மரணமாக இருந்தாலும், அது பணிய வைக்கப்பட வேண்டும். ஏனெனில் நமது சொந்த சித்தம் நமது கட்டுப்பாட்டில் இருக்கக் கூடாது என்று தீர்மானித்த பிறகு, தேவனுடைய சித்தமே அதை கட்டுப்படுத்த வேண்டும். அவரது ஊழியத்தில் நமது சரீரத்தை ஈடுபடுத்துவதே நாம் செய்ய வேண்டிய ஒரே காரியமாகும். நாம் ஏறக்குறைய முழுமையாக புது சிருஷ்டியாக வளர்ச்சியடைந்த பிறகே இது செய்யப்படும். அதே அளவில் போராட்டம் போகும்போது, உண்மையான போராட்டமாக இருந்தால், நமது மாம்சம் பலவீனமடைகிறது. நமது புதிய சிந்தை நாளுக்கு நாள் புதுப்பிக்கப்படுகிறது. நமது சரீரத்தை புதிய சித்தத்துக்கு கீழ் கொண்டு வரவும், அதற்கு ஊழியம் செய்யவும் இன்னும் அதிகபடியாக கற்றுக் கொள்கிறோம். தேவனுடைய சித்தத்தை செய்ய நாம் நாடுகிறோம் என்பதும் மாம்சத்தின் சித்தம் இறந்துவிட்டது, அது சந்தோஷப்படுத்தப்படக் கூடாது என்பதும் எல்லாருக்கும் வெளிப்படுத்தப்பட வேண்டும்.

விசுவாசியின் சோதனை

அப்போஸ்தலர் பவுல் தனது சரீரத்தை ஒடுக்கிக் கீழ்ப்படுத்துவதற்கான ஒரு காரணத்தைக் கூறுகிறார். மற்றவர்கள் எப்படி செய்ய வேண்டும் என்று போதிக்கிற அவரே தோல்வியுற்று ஆகாதவனாய்ப் போகாதபடிக்கு அப்படிச் செய்தார். இதே போல இது ஒவ்வொரு உண்மையான கிறிஸ்தவனுக்கும் மிகவும் முக்கியமான ஒரு காரியமாக இருக்கிறது. சபையில் போதகராயிருக்கிற ஒவ்வொருவராலும் விசேஷித்தவிதமாக கவனிக்கப்பட வேண்டும். பிதாவானவர் தமது குமாரனுக்கு ஒரு மணவாட்டியை தேர்ந்தெடுக்கும்போது, சவிசேஷ செய்தியை ஏற்றுக் கொண்டு தம்மிடத்தில் இழுக்கப்படுதலை விரும்புவார்கள்-ருந்து தேர்ந்தெடுக்கிறார். அவர்கள் தேவனிடம் ஒரு முழுமையான அர்ப்பணிப்பை செய்கிறார்களா இல்லையா என்பது முதலாவது சோதனையாக இருக்கிறது. இரண்டாவது சோதனை, அவர்கள் அர்ப்பணம் செய்த பிறகு, மாம்சத்தை ஜெயங் கொண்டு அதைக் கீழ்ப்படுத்துகிறார்களா என்பது. மூன்றாவது சோதனை, மாம்சத்தை எப்பொழுதும் முடிபரியந்தம் கீழ்ப்படுத்த பாடுபடுகிறார்களா என்பது.

நமது ஓட்டத்தை கர்த்தர் தொடர்ந்து கவனிக்கிறார். நமது மாம்சத்தை சிலுவையில் அறைய எந்த அளவுக்கு நாம் வைராக்கியம் உள்ளவர்களாக இருக்கிறோம் என்பதை பார்க்க அவரது கண்கள் எப்பொழுதும் திறந்தே இருக்கிறது. இந்த காரியத்தில் மிகவும் ஆவலாய் இருப்பவர்களைத் தான் அவர் தேடிக்கொண்டிருக்கிறார். எஜமானருடைய குணத்தை பெற்றிருக்கிற பக்தியுள்ள விதைகளைத் தான் தேவன் தேடுகிறார். எஜமானனுடைய குணம் பாவமான எதற்கும் எப்பொழுதும் விரோதமாக இருக்கக் கூடியது. “நீர் நீதியை விரும்பி, அக்கிரமத்தை வெறுத்திருக்கிறீர்; ஆதலால், தேவனே, உம்முடைய தேவன் உமது தோழரைப் பார்க்கிலும் உம்மை ஆனந்த தைலத்தினால் அபிஷேகம் பண்ணினார்” என்று

நமது கர்த்தராகிய இயேசுவின் பிதாவானவரால் சொல்லப்பட்டது. இன்னும் பிதாவின் சித்தத்தை செய்யவும், உலகத்தை இரட்சிக்கவும் ஆண்டவர் தமது ஜீவனை சந்தோஷமாக ப-யாக கொடுத்தார்.

எல்லாவற்றையும் விட நீதியை சிநேகித்து அக்கிரமத்தை வெறுத்து, ஜீவப-யாக இருக்கவும், தேவனுடைய ஊழியத்திற்கு பயன்படுத்தப்படவும் சந்தோஷப்படுகிறவர்களை பிதாவானவர் இந்த சவிசேஷ யுகத்தில் தம்முடைய குமாரனுக்கு மணவாட்டியாக தேடிக்கொண்டிருக்கிறார். நாம் எந்த அளவுக்கு நமது கர்த்தரை இயக்கின ஆவியை - அதாவது நியாயமான அன்பையும், நம்மில் இருக்கிற எல்லா பாவங்களையும் எதிர்த்து போராட தயாராயிருக்கிற அன்பின் ப-யின் ஆவியை - வெளிப்படுத்துகிறோமோ அந்த அளவுக்கு தேவனுடைய பிரியமான குமாரனுடைய சாயலாயிருப்போம். இந்த காரியத்தில் சரியான வைராக்கியத்தையும் சக்தியையும் பெறத் தவறினால். வாக்குத் தத்தம் பண்ணப்பட்ட வெகுமதியாகிய பரம அழைப்பின் பந்தயப் பொருளை பெறத் தவறிவிடுவோம். நாம் ஆகாதவர்களாக தள்ளப்படுவோம்.

மரணம் வரை பாவம் செய்தவர்கள் ஆகாதவர்களாகிவிடுவார்கள். திரள் கூட்ட வகுப்பார் கூட, பந்தயப் பொருளுக்கு, ஆகாதவர்களானால் கூட, இருதயத்திலும் சிந்தையிலும் தங்களது விசுவாசத்தை நிரூபிக்க வேண்டும். மாம்ச பலவீனத்திற்கெதிராக போராடுவதில் நாம் வெளிப்படுத்துகிற அன்பு மற்றும் வைராக்கியத்தின் அளவுதான் நமது ஆண்டவருடன் மகா மேன்மையான சபாவமாகிய தெய்வீக சபாவத்தை சுதந்தரித்துக் கொள்ளுவோமா இல்லையா என்பதை நிர்ணயிக்கிறது. நமது மாம்சம் உன்னத நிலைக்காக போராடுதல் மற்றும் மரித்ததாக எண்ணப்படுதல் என்ற நிலையி-ருந்து மாறுகிற சபாவத்தை உடையதாயிருக்கிறது என்பதைக் நாம் காண்கிறோம். எனவே சொல்-யிருக்கிறபடி “ஜீவ கிரீடத்தை” நாம் அடைவதற்கும், புது சிருஷ்டி உயருவதை பராமரிக்கவும், புது சிருஷ்டியானது தொடர்ந்து மிகவும் ஜாக்கிரதையாக இருக்க வேண்டும். ஜெயங் கொள்ளுதல் - உயர்ந்த நிலையாகிய “முற்றும் கொள்ளுகிறவர்களாவதற்கு” நாம் மிகவும் ஜாக்கிரதையாக இருக்க வேண்டும். நாம் மிகவும் பொறுப்பான நிலைமையில் இருக்கிறோம்.

தற்காலத்தில் மாம்சத்திற்குரிய மற்றும் ஆவிக்குரிய இரண்டு வகுப்பார் உலகத்தில் இருக்கிறார்கள். மாம்சத்திற்குரியவர்கள் தங்களது மாம்சீக சபாவத்தின்படி வாழ்கிறார்கள்; ஆவிக்குரியவர்களோ மாம்சத்திற்கு மாறாக, விசுவாசத்தின்படி வாழ்கிறார்கள். இயேசுவின் அடிச்சுவட்டில் நடக்கிறவர்களாக மாறுகிறவர்கள் பரிசுத்த ஆவியினால் ஜெனிப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆகையால் அவர்கள் மற்ற மனுக்குலத்தாரைக் காட்டிலும் மேலான நிலைமைக்கு உயர்த்தப்பட்டவர்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்களது கடந்த

கால வாழ்க்கையின் பழையவைகள் எல்லாம் ஒழிந்துபோயின, அவைகள் கைவிடப்பட்டு எல்லாம் புதிதாயின.

இவர்களது வாழ்க்கை மாம்சீக பிரகாரமாக இருந்தால் - அதாவது மாம்ச சுவாவத்துக்கும் உலக ஆசாபாசங்களுக்கும் இசைவாக இருந்தால் - அவர்கள் மறுபடியும் உலக நிலைமைக்கு இறங்கி விட்டார்கள் என்று பொருள்படும், அவர்கள் மரிப்பார்கள் என்று அப்போஸ்தலர் கூறுகிறார். நாம் உண்மையுடன் சகித்தால் மட்டுமே உயரமுடியும். நாம் கிறிஸ்துவுடன் பாடுபட்டால், அவருடன் ஆளுகையும் செய்வோம். ஒரு குறிப்பிட்ட வகையில் சிகை அலங்காரம் செய்தல், உடை அணிதல் போன்ற அறிவீனமான சில காரியங்கள் கிறிஸ்துவுடன் பாடுபடுதல் ஆகாது. தீமையை தீவிரமாக எதிர்ப்பதும். உலக ஆவியி-ருந்து விலகி ஜீவித்தலும், சந்தர்ப்பத்திற்கு ஏற்றபடி சத்தியத்தை பரப்புவதில் பலத்துடனும் உண்மையுடனும் இருத்தலுமே கிறிஸ்துவுடன் பாடுபடுதல் ஆகும். எல்லாவற்றிலும் நாம் தேவனுடைய பக்கமே இருக்க வேண்டும். இது நம்மை உலகத்திற்கும், நமது சொந்த மாம்சத்தின் சுவாவத்திற்கும் விருப்பத்திற்கும் எதிராக கொண்டு வருகிறது. ஏனெனில் நாம் இயற்கையான சுவாவத்தின்படி உலகம் சிநேகிக்கிறதையே சிநேகிக்கிறவர்களாக இருக்கிறோம்.

நமது பொறுப்பும் நமது ஆபத்தும்

மாம்சத்தின்படி வாழ்வதற்காக நாம் உலகத்தை குறைகாணக் கூடாது; ஏனெனில் இது விழுந்து போன சுவாவத்தின் இயற்கையான சுவாவமாக இருக்கிறது நம்மிடத்தில் அது வேறானதாக இருக்கிறது. காரணம் என்னவெனில் ஆவிக்குரியதை பெறுவதற்காக பூமிக்குரியதை நாம் ப- கொடுத்திருக்கிறோம். நாம் ஆவிக்கென்று விதைக்கிறதற்கு பதிலாக மாம்சத்திற்கென்று விதைத்தால், மாம்சத்தின்படி வாழ்ந்தால் அது நமக்கு கேடானதாக இருக்கும். நாம் முழுமையாக ஆவியின்படி வாழ முடியாது, ஆனால் ஆவியின்படி வாழ தொடர்ந்து முயற்சி செய்ய முடியும். நாம் ஆவியின்படி வாழ முடிந்தாலும் அதை பூண அளவின்படி அளவிட முடியாது. நம்மால் முடிந்ததை செய்ய முடியும், தேவன் நமக்கு பகுத்துணரக் கூடிய ஞானத்தை கொடுக்கிறபடியால், தேவ ஆவி நமக்கு உணர்த்துகிறதற்கும் மற்றும் அனுமதிக்கிறதற்கும் இசைவாக நாம் திட்டமிட்டு ஏற்பாடு செய்யலாம். விசுவாசமுள்ள சபைக்கு தேவன் வாக்குத்தத்தம் செய்துள்ள மகிமையையும் நித்திய ஜீவனையும் அடைய இது தான் ஒரே மார்க்கமாக இருக்கிறது.

ஆவிக்குரிய ஜீவனை அடைகிறவர்களில் உண்மையிலேயே இரண்டு வகுப்பார் உண்டு என்று நாம் அறிந்து கொள்கிறோம். ஆனால் அதில் ஒரு வகுப்பாருக்கு மட்டுமே ராஜ்யத்துக்கு உட்படும் பிரவேசம் அபரிமிதமாக

அளிக்கப்படும். ஆவிக்கென்று அபரிமிதமாக விதைப்பவர்கள் அதிகமான பரிசை அறுப்பார்கள். குறைவாக விதைப்பவர்கள் சிறிய பரிசை அறுப்பார்கள். ஜெபம் மற்றும் தேவனுடைய சித்தத்தை ஆராய்ந்து அறிய அவரது வார்த்தைகளை ஆராய்வதன் மூலமும் தேவனுடன் முழு இசைவுடனும் தேவனுக்கு விரோதமான அனைத்திற்கும் விரோதமாகவும் வாழ்வதற்கு முழு முயற்சி செய்பவர்கள் வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட பரிசை வெல்வார்கள். பி-ப்பியர் 3:14

ஆனால் பரிசுத்த ஆவியினால் ஜெனிப்பிக்கப்பட்டு, மாம்சத்தின்படி ஜீவிப்பவர்கள் எந்த பரிசையும் எதிர்பார்க்க முடியாது, இளைப்பாறுதலையும் கூட அடைய முடியாது, இரண்டாம் மரணத்தை தவிர வேறு எதுவும் அவர்களுக்கு கிடைக்காது. அவர்கள் ஜீவனுக்கான சந்தர்ப்பத்தை பெற்று அதை சரியானபடி பயன்படுத்தாதவர்கள். கிறிஸ்து ஒரு முழுமையான சந்தர்ப்பத்தை ஒரே ஒரு சந்தர்ப்பத்தை ஒவ்வொருவருக்கும் கொடுக்க வந்தார். தேவன் ஆதாமுக்கு நித்திய ஜீவனுக்கான ஒரு சந்தர்ப்பத்தைக் கொடுத்தார். அப்பொழுது ஆதாம் பாவம் மற்றும் அதன் விளைவுகளைப் பற்றிய அனுபவம் இல்லாதிருந்தார். ஆகையால் உலகத்திற்கு கொடுக்கப்படக் கூடிய சந்தர்ப்பத்தைப் போன்று ஆதாம் உயிர்த்தெழுந்து வரும்போது கொடுக்கப்பட வேண்டும். எல்லாரையும் மீட்பதற்காக இயேசு மரித்தார். இயற்கையான சுவாவம் மற்றும் பாவத்தின் விளைவுகளைப் பற்றிய அனுபவத்தைப் பெற்ற பிறகு, மனுக்குலம் அனைத்திற்கும் ஏற்ற காலத்தில் ஒரு முழுமையான, சரியான சந்தர்ப்பத்தை கொடுப்பதற்காகவும் அவர் மரித்தார்.

சபையானது இப்போது தனது பரிசையை பெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. தற்போது தனது சந்தர்ப்பத்தை பெறுகிற வகுப்பாரின் தொகை மிகவும் சொற்பமே. மிகவும் குறைவானவர்களில் விசேஷித்த சந்தர்ப்பத்தையும் தெளிவான அறிவையும் பெற்றிருக்கிறவர்களைத் தவிர வேறு யாரும் ஒரு முழுமையான பொறுப்பிற்கு வர முடியாது. பரிசுத்த ஆவியினால் ஒரு முறை ஜெனிப்பிக்கப்பட்ட இவர்கள் ஆவிக்குரிய ஜீவனைப் பெற வேண்டும், இல்லையென்றால் ஒட்டு மொத்தமாக தோல்வியடைந்து இரண்டாம் மரணத்திற்கு செல்ல வேண்டும்.

அடுத்த யுகத்தில் உலகம் கல்லறையி-ருந்து, மரணநிலையி-ருந்து அபூரண, களங்கப்பட்ட நிலையில் கொண்டு வரப்படும். மகா பெரிய மத்தியஸ்தர், அவர்களின் சார்பாக நீதியை திருப்திபடுத்தி உலகக் காரியங்களுக்கு பொறுப்பாளராக இருப்பார். மனுக்குலத்தில் விருப்பமுள்ள அனைவருக்கும் பூரணத்தை அடைய உதவி புரிவதே அவரது வேலை. தங்களது விழுந்துபோன மாம்சத்தின் பாவம் நிறைந்த தீராத ஆசையுடன் ஜீவிக்க தொடர்ந்தாலோ அல்லது முயற்சித்தாலோ அவர்கள் முடிவிலே அழிக்கப்படுவார்கள். ஏனெனில் அவர்கள் நன்மைக்கும் தீமைக்கும் உள்ள வேறுபாட்டை மிகவும் தெளிவாக அறிந்த பின்பும், விழுந்துபோன நிலையி-ருந்து உயருவதற்கான எல்லா

உதவிகளையும் அடையும் வழியை பெற்ற பிறகும் அவர்கள் பாவத்தை தேர்ந்தெடுத்ததால், அவர்கள் பூமியை கெடுத்தவர்களாகவும், வருத்தினவர்களாகவும் இருந்ததால் அழிக்கப்படுவார்கள். வருகிற யுகத்தில் தேவனுடைய பிரமாணத்திற்கும் நீதிக்கும் இசைவாகவும் வாழும்படி முயற்சிக்கிறவர்கள் நித்திய ஜீவனை அடைவார்கள். இப்படியாக அவர்கள் மேசியாவின் வழி நடத்துதல் மற்றும் உதவிகளின் கீழ் முழுமையான பூணத்தையும் இழந்ததையும் திரும்பப் பெறுவார்கள்.

சபையின் விசேஷித்த போராட்டங்கள்

சபைக்கு கொடுக்கப்பட்டிருந்த பரம அழைப்பின் பந்தய பொருளுக்காக இப்பொழுது விசுவாசத்துடன் ஓடிக் கொண்டிருக்கிறவர்களுக்கு மிகவும் அதிகமான மகிமையான எதிர்கால பலன் இருக்கிறது. எனினும் நாம் கிரீடத்தை பெறுவதற்கு சத்துருக்கள் இன்னும் முற்றிலும் முறியடிக்கப்பட வேண்டும், ஜெயங்கொள்ளப்பட வேண்டும். கடைசிப் போர் முடியும் வரை ஜாக்கிரதையாக கவனித்தலை நாம் விட்டு கொஞ்சம் அசதியாய் இருக்கவோ நமது சர்வாயுதத்தில் ஒன்றை எடுத்து அப்பால் வைத்துவிடவோ கூடாது.

புதுசிருஷ்டியின் போராட்டங்களை நாம் கவனிக்கும் போது, அவைகளில் பெரும்பாலானவைகள் பரம்பரையாக வருகிற மாம்சீக பலவீனங்களைச் சார்ந்ததாகும். பாவமானது நமது அழிவிற்குரிய சரீரத்தில் கிரியை செய்து நம்மை அடிமைத்தனத்திற்கு கொண்டுவரப் பார்க்கிறது. நாம் புது சிருஷ்டியான பிறகு, ஒரு காலத்தில் அடிமைப்பட்டிருந்த ஒட்டு மொத்த மாம்சீக பாவங்களில் படிப்படியாக விருப்பம் குறைந்து வரும். இவைகளை ஜெயங்கொள்ளும் போது, ஒரு பெரும் வெற்றி கிடைத்திருக்கும். ஆனாலும் கர்த்தருக்கு உரியவர்களானவர்களின் மாம்சத்தில் எளிதில் கண்டுணர முடியாத பாவங்கள் புதுங்கியிருக்கும். இந்த இயற்பண்புகள், புது சிருஷ்டியின் சிந்தையை வஞ்சிக்கும் வண்ணமாக தங்களை மறைத்துக் கொள்ளும். புதுசிருஷ்டி நீதியின் கொள்கைகளை தெளிவாக உணர்ந்து கொள்ளும்படியாக போதிக்கப்பட வேண்டும்.

ஒரு சகோதரனை பகைக்கிறவன் கொலைபாதகன் என்பது கிறிஸ்துவின் பள்ளியில் ஓர் உயர்தரமான பாடம். கொலைபாதக செயலை நாம் வெறுப்பது மாத்திரமல்ல. கொலைபாதக ஆவியையும் நாம் வெறுக்க வேண்டும். இந்த ஆவியை முற்றிலுமாக நம்மை விட்டு போக்க வேண்டும். நம் இருதயத்திலே பிறரிடத்தில், சத்துருக்களிடத்தில் கூட அன்பையும் தயவையும் காண்பிக்கிற சிந்தை மட்டுமே, நம் இருதயத்தில் இருக்க வேண்டும். கிறிஸ்துவின் பள்ளியில் நன்கு பயிற்றுவிக்கப்பட்டு மிகவும் முன்னேறிய மாணவர்கள் மட்டுமே அப்போஸ்தலரின் வசனத்தில் கூறிய கோபம் (மாம்சீக கோபம்), குரோதம், பகை, சண்டை, பொறாமை, சாத்தானின் வார்த்தைகளாகிய தீயவைகளை பேசுதல் போன்றவைகளை தெளிவாகவும் நன்றாகவும் காண்கிறார்கள். முடிவு வரை

அவர்கள் போராட வேண்டும்.

“அன்பானது பிறனுக்கு பொல்லாங்கு செய்யாது” என்பதையும் பொல்லாங்கை விரும்பாது என்பதையும் தேவனுடைய பிள்ளைகள் அனைவரும் காண வேண்டும். இப்படிப்பட்ட பொல்லாங்கான எண்ணம் மனதில், இருதயத்தில் தோன்றுவதை நாம் காண்கிறோம். இப்படிப்பட்ட பாவ வெளிப்பாடுகள் வெளியரங்கமாகவோ உள்ளூறவோ வருவதை உணருகிற உண்மையான ஒரு சிலுவை வீரன், உடனே அதற்கு எதிராக தீவிரமான போராட்டத்தை தொடங்க வேண்டும். மேலும் ஏற்ற சமயத்தில் சகாயம் செய்யும் கிருபையை அடையவும் இரக்கத்தைப் பெறவும் கிருபாசனத்தண்டையில் சேர வேண்டும். இப்படியாக மட்டுமே தேவனுடைய பிள்ளை தம்மை பரிசுத்தமாக வைத்துக் கொள்ளவும், தேவனுடைய தயவையும், ஆசீர்வாதங்களையும் தக்க வைத்துக் கொள்ளவும் கூடும்.

மிகவும் பிரியமானவர்களே, இந்த பாடங்களை ஆர்வத்துடன் நாம் ஒவ்வொருவரும் அப்பியாசப்படுத்த வேண்டும். நமது அன்புக்குரிய அப்போஸ்தலர் பவு-ன் உதாரணத்தை நாம் பின்பற்றுவோமாக. நாம் ஆகாதவர்களாய் போகாதபடிக்கு நமது சரீரத்தை ஒடுக்கி கீழ்ப்படுத்துவோமாக. “பழைய மனுஷனையும் அவன் செய்கைகளையும், களைந்து போட்டு, புதிய மனுஷனை தரித்துக் கொண்டிருக்கிறோம்” என்பதை நம் மனதில் எப்பொழுதும் வைத்துக் கொள்வோமாக.

நாம் இப்போது நித்திய ஜீவனை அல்லது நித்திய மரணமா என்ற சோதனையில் இருக்கிறோம். நாம் இப்போது சோதிக்கப்பட்டுக் கொண்டும் தேவனுடன் செய்த அர்ப்பணத்தின் ஆழத்தையும் நேர்மையையும் நிரூபிக்கும்படியான சந்தர்ப்பத்தை பெற்றுக் கொண்டும் இருக்கிறோம். நிச்சயமாக இது தூண்டுகோலாகவும், உண்மைத் தன்மைக்கு சக்தியூட்டுவதாகவும் இருக்கும். நாம் அர்ப்பணம் செய்த நேரத்தை ஒவ்வொரு சிந்தனைக்கும் வார்த்தைக்கும் செயலுக்கும் செலவழிக்கிறதைப் போல நமது சரீரத்திற்கு உணவு, தண்ணீர், நமது ஆடை போன்றவைகளுக்கும் செலவு செய்ய வேண்டும் என்பதை நாம் ஞாபகத்தில் வைப்போமாக.

மாம்சத்திற்கு எதிரான புதிய சிந்தையின் இந்த போராட்டங்கள், “நல்ல போராட்டம்” ஆகும். நல்ல போராட்டம் என்பது விழுந்துபோன சபாவத்தின் பலவீனங்களுக்கு எதிராகவும் ஒரு மானிடனாக உள்ளேயும் வெளியேயும் கவனத்தை ஈர்க்கிற சபலத்திற்கு எதிராகவும் போராடுகிற போராட்டம் ஆகும். அவைகள் ஒரு “விசுவாச போராட்டமாக” இருக்கிறது. ஏனெனில் புதுசிருஷ்டியின் முழு ஓட்டமும் விசுவாசத்திற்கு உரிய ஒன்றாக இருக்கிறது. ஏனெனில் “நாம் தரிசித்து நடவாமல், விசுவாசித்து நடக்கிறோம்.” இந்த போராட்டத்தில் உதவி இல்லாமல் வெற்றிபெற முடியாது. ஆகையால் நாம் தேவனிடம் மிகவும் நெருக்கமாக இருக்க வேண்டும். தேவனுடைய சர்வாயுத வர்க்கத்தையும் நாம்

சரியாக பொருத்திக் கொண்டு “விழித்திருந்து ஜெபிக்க” வேண்டும். இந்த வேலை நம்மிடத்தில் முடிவடைவதற்கு காலம்

குறைவாக இருக்கிறது. நாம் தளராத ஊக்கமுடையவர்களாக இருப்போமாக!

R5688

The “Crown of Life” - Who will Receive it?

“ஜீவகிரீடத்தை” பெறுவது யார்?

“சோதனையை சகிக்கிற மனுஷன் பாக்கியவான்; அவன் உத்தமனென்று விளங்கின பின்பு கர்த்தர் தம்மிடத்தில் அன்பு கூருகிறவர்களுக்கு வாக்குத்தத்தம் பண்ணின ஜீவகிரீடத்தைப் பெறுவான்.” யாக்கோபு 1:12

மேலே சொல்லப்பட்ட இந்த வசனமானது உலகெங்கும் பரவியிருக்கிற சபை அனைத்திற்குமான அப்போஸ்தலர் யாக்கோபின் நல்ல புத்திமதியின் ஒரு பாகமாக இருக்கிறது. சோதனையை (பொறுமையுடன்) சகிக்கிற மனுஷன் பாக்கியவான். கர்த்தரை முழு இருதயத்தோடு அன்பு செலுத்தாதவர்களும் சுயநலத்தையோ அல்லது வேறு ஏதாவது விக்கிரகத்தையோ முதலாவதாக வைத்திருக்கிறவர்களும். ஏதாவது சில முறைகளில் தெய்வீக வார்த்தைக்கும் தெய்வீக கிருபைக்கும் எதிராக, உலகம், மாம்சம் மற்றும் சாத்தானால் துர்செயலுக்கு உட்படுத்தப்படுவார்கள். தேவனுடைய திட்டத்திற்காகவும் வழிக்காகவும் அவர்கள் சிறந்தது என்கிற திட்டங்களையும், கோட்பாடுகளையும் விருப்பங்களையும் பெற்றிருப்பார்கள். அவர்களது சொந்த கோட்பாடுகளும், திட்டங்களும் வழிகளும், ஆராய்ந்து பார்த்தால், சுயநலத்தையும் லட்சியத்தையும் அல்லது பொறாமை, பகை, பெருமை முதலானவைகளின் தீய ஆவியை அடிப்படையாகக் கொண்டதாகக் காணப்படும். இப்படிப்பட்ட சோதனைகளையும் துன்பங்களையும் பொறுமையுடன் தேவகிருபையினால் மாம்சீக சிந்தையை அடக்குவதின் மூலமும் சகிக்கிறவர்கள் மட்டுமே வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட கிரீடத்தை பெறுவார்கள்.

இங்கே அப்போஸ்தலர் ஜீவ கிரீடம் என்று முடிவான பரிசை கூறுகிறார். இந்த ஜீவ கிரீடத்தின் காரியத்தை பல்வேறு கோணத்தில் பார்க்கலாம். உதாரணமாக, எந்த சபாவத்தின் ஜீவியாக இருந்தாலும் ஜீவனை ஆசீர்வாதத்தின் ஒரு கிரீடமாக நினைத்தால், ஆயிரவருட யுகத்தில் தேவனுடைய சலுகைக்கு கொண்டுவரப்படுகிறவர்கள், அந்த யுகத்தின் முடிவில், தகுதியுள்ளவர்களாக நிரூபிக்கப்பட்டால் நித்திய ஜீவனைப் பெறுவார்கள்.

வேறு விதமாகக் கூறினால் முடிவில்லாத ஜீவனால் முடிசூட்டப்படுவார்கள். பழங்கால விசுவாசிகள் இந்த நித்திய ஜீவனைப் பெறுவார்கள். அவர்கள் ஜீவனால் முடிசூட்டப்படுவார்கள். முடிவில்லாத பூரண ஜீவனே தேவன் அளிக்கக் கூடிய பெரிய ஆசீர்வாதமாக இருக்கிறது. சிறுமந்தையானது விசேஷித்த விதமாக ஜீவனால் முடிசூட்டப்படும். யேகோவாவின் சபாவமாகிய தெய்வீக சபாவத்தின் ஜீவனால், உன்னதமான நிலைமையின் ஜீவனால் முடிசூட்டப்படுவார்கள். மிக உயர்ந்த நிலையின் ஜீவனே அவர்களது கிரீடமாக இருக்கும். எல்லாரும் தங்களது ஓட்டத்தின் முடிவிலே சோதிக்கப்பட்டு, நிரூபிக்கப்படும் பொழுது இவைகளை யெல்லாம் ஜீவனின் கிரீடங்களாக நாம்

நினைக்கிறோம்.

மற்ற எல்லாவற்றிற்கும் மேலான கிரீடம்

ஆனால் அப்போஸ்தலர் யாக்கோபு, சபையை, கிறிஸ்துவின் மணவாட்டியை மனுக்குலத்திலே மிகவும் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டவர்களாக குறிப்பிடுவதற்கு காரணம் இருக்கிறது. சபையானது இப்போது விசேஷித்த சோதனையில் இருக்கிறது. நமது அன்பு, சகிப்புத்தன்மை, விசுவாசம், பொறுமை ஆகியவற்றின் இந்த சோதனையானது அனைத்து ஆசீர்வாதங்களுக்கும் முதன்மையானதாகிய தெய்வீக சபாவத்திற்கு தகுதியுள்ளவர்களாக காணப்படுவது எது என்பதை மெய்ப்பிப்பதற்கானதாகும். தங்கள் வீடுகள், நிலம், பத்திரம், மனைவி அல்லது கணவன் அல்லது பெற்றோர்கள், அல்லது பிள்ளைகள் அல்லது தான் அல்லது வேறு எந்த ராஜாவைக் காட்டிலும் தேவனை நேசிப்பவர்களுக்கு தேவன் இந்த தெய்வீக சபாவத்தை வாக்குத்தத்தம் பண்ணியிருக்கிறார். மற்றவர்களுக்கும் தேவன் பரிசுகளைக் கொடுப்பார், ஆனால் அது இந்த உயர்தரமான கிரீடத்துக்கு ஒப்பாகாது. இதை அவர் தமது குமாரனின் மணவாட்டிக்கு மாத்திரமே கொடுக்கிறார்.

நமது தலைப்பு வசனத்தில் பேசப்பட்டுள்ள சோதனையானது எதை உருவாக்குகிறது? கர்த்தர் தம்முடையவர்களை ஒழுக்கத்தில் பயிற்றுவிக்கவும். அவர்களது குணங்களில் அபிவிருத்தி செய்யவும், அவர்களது உக்கிராணத்துவத்தையும் விசுவாசத்தையும் நிரூபிக்கவும் அவர்களுக்கு சோதனைகளும் பரீட்சைகளும் வரும் என்று கர்த்தர் சொல்-யிருக்கிறார் என்பதே இந்த வசனத்துக்கான பதிலாகும். சோதனைகளும் பரீட்சைகளும் இல்லாமல் நமது பக்தி விசுவாசத்தை காண்பிக்க இயலாது. சுய அன்பு நமது இருதயத்திலே ஆளுகை செய்யலாம். அது மெய்ப்பித்து காண்பிக்கப்படவில்லை என்றால் நாம் அதை அறிந்து கொள்ள முடியாது. கர்த்தரை நாம் எவ்வளவாய் நேசிக்கிறோம், நாம் அவருக்காக எவ்வளவாய் கிரியை நடப்பிப்போம் என்று நினைப்பது மிகவும் சுலபமான காரியம், அதன்பிறகு தான், சோம்பேறித் தனத்திற்கும் கர்த்தருக்கென்று செய்வதற்கு பதிலாக தனக்கென்று சில காரியங்களை செய்வதற்குமான சோதனை வருகிறது. அவரது சித்தத்தை நேசிக்க நினைப்பதும்,

“ஓ, தேவனே, உமது சித்தத்தை நேசிக்கிறேன்” என்று பாடுவதும் சுலபமானது. அதன்பிறகு தான் அந்த வழியில்

தீவிரமாக நாம் சோதிக்கப்படுகிறோம். சில சமயங்களில் அவரது சித்தத்தை நேசிப்பதில் இன்றும் நமக்கு அதிக அபிவிருத்தியும் உறுதியும் தேவை என்பதை நாம் காண்கிறோம்.

கர்த்தரை நமது முழு இருதயத்தோடும், முழுமனதோடும் முழு ஆத்துமாவோடும் முழு பலத்தோடும் அன்பு செலுத்துவது மற்றும் தன்னைத் தான் நேசிப்பது போல் பிறரையும் நேசிப்பதுதான் நாம் அவரோடு செய்த நமது உடன்படிக்கையாக இருக்கிறது. தவிர்க்கயிலாத குறைவுகளில் விலையேறப்பெற்ற இரத்தத்தின் புண்ணியத்தால் மூடப்படுவதில் நம்பிக்கை வைத்து, தெய்வீக உதவியுடன் நம்மால் முடிந்தவரை நமது உடன்படிக்கைக்கு இசைவாக நாம் வாழ வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். ஆம், “நமது ஜீவனை சகோதரர்களுக்காக கொடுக்க வேண்டியவர்களாக” இருக்கிறோம். தேவனையும் சகோதரர்களையும் நேசிக்கிறதற்கு மேலாக தன்னையும் மற்றவற்றையும் நேசிக்கும்படியான சோதனை வருகிறது. இந்த சோதனைகளும் பரிட்சைகளும் கஷ்டங்களும் நமக்கு வரும்படி தேவன் அனுமதிக்கிறார். இவற்றை எல்லாம் நாம் எப்படி எதிர்கொள்கிறோம் என்பதை நாம் உன்னதமான ஜீவகிரீடத்தைப் பெற தகுதியுள்ளவனா என்பதை தீர்மானிக்கிறதில் பெரும் பங்கு வகிக்கிறது.

சோதனைக்குப் பிறகு ஜீவகிரீடம்

“அவன் சோதிக்கப்பட்ட பின்பு ஜீவகிரீடத்தைப் பெறுவான்.” “சோதிக்கப்பட்ட பின்” என்கிற சொற்றொடர் வெறும் சோதனையை மட்டும் குறிக்கவில்லை; ஆனால் நமது முழு அனுபவமும் ஒரு சோதனையாக, விசுவாசத்தின் ஒரு பரிட்சையாக பேசப்படுகிறது. நமது வாழ்க்கை முழுவதும், நமது உடன்படிக்கைக்கு இசைவாக எவற்றை ப-யிட

R5688

Development as New Creatures in Christ

கிறிஸ்துவுக்குள் புது சிருஷ்டியாக வளர்ச்சியடைதல்

“பலமான ஆகாரமானது நன்மை தீமையின்னதென்று பயிற்சியினால் பகுத்தறியத்தக்கதாக முயற்சி செய்யும் ஞானேந்திரியங்களையுடையவர்களாகிய பூரண வயதுள்ளவர்களுக்கே தகும்.” எபிரேயர் 5:14

இங்கே அப்போஸ்தலர் கிறிஸ்துவுக்குள் குழந்தையாக இருக்கிற சிலரையும், தேவனைப்பற்றியும் அவரது திட்டத்தைப் பற்றியும் முழுவளர்ச்சியடையாத கருத்துக்களை உடைய சிலரையும், ஆவிக்குரிய வளர்ச்சியில் குறைவுபட்டவர்களையும், இவர்களுக்கு மாறாக முழுவளர்ச்சியடைந்தவர்களையும், கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள் மனிதனானவர்களையும், பூரண வயதுள்ளவர்களையும், கிறிஸ்தவனாக முதிர்ச்சி அடைந்தவர்களையும் தம் மனதில் கொண்டுள்ளதாக காணப்படுகிறது. பலமான ஆகாரமானது, பூரண வயதுள்ளவர்களுக்கே உரியது. அப்போஸ்தலர், சிலர் கிறிஸ்துவுக்குள் இருந்த காலத்தை கவனித்து, அவர்கள் ஆவிக்குரிய வாழ்க்கையிலும், போதனையிலும் விசுவாசத்திலும் பலமுள்ளவர்களாயிருக்க வேண்டும் என்றும் மற்றவர்களுக்கு போதிக்க தகுதியுள்ளவர்களாக ஆக

விரும்புகிறோம், எந்த அளவுக்கு முழுமையாக தேவனிடம் அன்பு செலுத்துகிறோம், எந்த அளவுக்கு உண்மையுள்ளவர்களாக இருக்கிறோம் என்பதற்கான ஒரு சோதனையாக, ஒரு பரிட்சையாக இருக்கிறது. சோதிக்கப்பட்ட பின்பே, ஜீவகிரீடத்தைப் பெறுவான். சோதனைக்கு முன்பு அவன் அதை பெற மாட்டான். சோதனை முடிந்தவுடனேயே, அவனது ப-மரணத்தில் முடிவடைந்த உடனேயே என்று அது பொருள்படாது. இயேசு தமது கிரீடத்தை பெறுமுன் மூன்று நாட்கள் மரண நித்திரையி-ருந்தார். அப்போஸ்தலர்களும் மற்றவர்களும் அவர்களுக்கானதை பெறுமுன் பல நூற்றாண்டுகள் நித்திரையி-ருந்தார்கள்.

கிறிஸ்தவர்கள் முழுமையாக தங்களது கர்த்தரிடத்திலான விசுவாசத்தை மெய்ப்பித்து காண்பித்த அந்த நிமிடமே அல்லது அந்த நாளிலேயே நித்திரைக்கு செல்வார்கள் என்றோ அல்லது முதலாம் உயிர்தெழுத-ன் மகிமையான மாற்றமாகிய கனத்தையும் சாகாமையையும் பெற்றுக் கொள்வார்கள் என்றும் பொருள்படாது. கர்த்தருடைய பிள்ளைகளின் ப-முடிவடைவதற்கு முன்னதாக அவர்கள் அநேக காரியங்களுக்கு பயனுள்ளவர்களாக இருக்கக் கூடும்.

எனவே நமது சோதனை மற்றும் பரிட்சையின் ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் நமது விசுவாசத்தை மெய்ப்பித்துக் காண்பிக்க வேண்டும். சோதனைகள் வரட்டும், மேலும் அவைகள் வருவது தொடரட்டும். நமது இயற்கையான சுபாவம் எவ்வளவு பலவீனமுள்ளதாக இருந்தாலும் நமக்கு தேவையான கிருபை கொடுக்கப்படும். நாம் எல்லா நேரத்திலும், எல்லா நிலைமைகளின் கீழும் உண்மையுள்ளவர்களாயிருக்க வேண்டும் என்பது எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

வேண்டும் என்றும் கடிந்து கொள்ளுகிறார். அவர்கள் இன்னும் குழந்தைகளாக, கிறிஸ்துவின் அடிப்படை சத்தியத்தை போதிக்க தேவைப்படுபவர்களாக இன்றும் பாலாகாரம் தேவைப்படுபவர்களாக, பலமுள்ள ஆகாரத்தை ஜீரணிக்க முடியாதவர்களாக இருந்தார்கள்.

நீண்ட காலமாக கிறிஸ்துவை அறியாதிருந்தவர்கள் தேவனுடைய திட்டங்களைப்பற்றிய சத்தியங்களுக்கு புதிதானவர்கள் பலமுள்ள ஆகாரத்தை ஜீரணிக்க முடியாதவர்களாக இருக்கின்றனர். அடிப்படை சத்தியங்கள் அவர்களுக்கு கொடுக்கப்பட வேண்டும். அதை அவர்கள் ஜீரணிக்கக் கூடியவர்களாக இருப்பார்கள். அவர்கள் வளரும்படி திருவசனமாகிய களங்கமில்லாத ஞானப்பால் அவர்களுக்கு தேவைப்படுகிறது. நீண்ட காலம் சத்தியத்தில் இருக்கிற சில தேவனுடைய பிள்ளைகள் புதிதாக ஞானஸ்நானம்

எடுத்தவர்களிடம் விவேகமில்லாமல், அவர்களால் ஜீரணிக்க முடியாதபடி சாகாமை, திருத்துவம் முதலான சத்தியங்களை சொல்ல ஆரம்பித்துவிடுகிறார்கள். இவர்கள் குழந்தைகளுக்கு பலமுள்ள ஆகாரத்தை கொடுத்து கர்த்தருடைய பந்தியி-ருந்து வெளியேறும்படி செய்கிறார்கள். இப்படியாக ஆவிக்குரிய அஜீரணத்தைக் கொடுத்து, கர்த்தரால் கொடுக்கப்படுகிற சாதாரண உணவைக் கூட சாப்பிட முடியாமல் செய்கிறார்கள்.

நல்ல பாதையில் இப்பொழுதுதான் ஆரம்பிக்கிறவர்களுக்கு தேவனுடைய வார்த்தையில் சலபமாக ஜீரணிக்கக் கூடிய நிறைய உணவு இருக்கிறது. இடுக்கமான பாதையில் நடக்க ஆரம்பித்திருக்கிற கிறிஸ்துவர்களுள்ளான புது சிருஷ்டிகளுக்கு, இந்த உணவு மிகவும் பிரயோஜனமாக இருக்கும். எனினும் ஒரு குறிப்பிட்ட காலம் வரை ஜீவிப்பதற்கு பாலை மட்டுமே கொடுக்க வேண்டும் என்று புரிந்து கொள்ளக் கூடாது. பாலாகாரத்தில் அவர்கள் வளர்ந்து அபிவிருத்தி அடைய ஆரம்பிக்கும் பொழுது, கொஞ்ச காலத்திற்கு பிறகு கொஞ்சம் பலமுள்ள சத்திய ஆகாரத்தை கொடுத்து அதன் சத்தை பெற்றுக் கொள்ளும்படி செய்ய வேண்டும். சிலர் வளர்ச்சியடைந்து மற்றவர்களைக் காட்டிலும் வெகுசீக்கிரத்தில் பலமுள்ள ஆகாரத்தை ஜீரணிக்க தகுதியுள்ளவர்களாகிறார்கள். சத்திய போதனைகளை தவறாக போதிக்கப்படாதவர்களும், இருண்ட காலத்தில் சபைக்குள் கொண்டுவரப்பட்ட தப்பறைகளில் வருடக்கணக்காக அமிழ்ந்திராதவர்களும், தப்பறையான போதகங்களினால் நீண்ட காலமாக குருடாக்கப்பட்டிருந்தவர்களைக் காட்டிலும் வெகு சீக்கிரத்தில் இந்த பாடங்களிலான சத்தியத்தை கிரகித்துக் கொள்ள தயாராகிறார்கள்.

கிரமமான வேத ஆராய்ச்சி அவசியம்

தாழ்மையும், கற்கும் மனதும், கர்த்தர் சொல்லுகிற அனைத்தையும் ஏற்றுக் கொள்ள நாடுகிறவர்களும், தங்களது எந்த ஒரு சொந்த கொள்கைகளையும் ஆதரிக்காமல், கர்த்தரை மட்டுமே பின்பற்றுகிறவர்களும், வேதத்தையும் வேதாகம பாடங்களையும், அதிக உறுதியான தேவனுடைய வசனத்திற்கு இசைவாக அதில் கொடுக்கப்பட்டுள்ள பாடங்களை முறைப்படி, கிரமமாக, படிப்படியாக கற்பவர்கள் அதிக சிரமமில்லாமல் அடிப்படை சத்தியத்தை அறிந்து கொள்கிறார்கள். இந்த வழியில் தேவனுடைய முழுதிட்டத்தின் விசாலமான காட்சியை காண்கிறார்கள்; மேலும் அதன் பல்வேறு அம்சங்கள் எப்படி ஒன்றிற்கொன்று பொருந்தி இசைவாக இருக்கிறது என்பதைக் காண்கிறார்கள்; அந்த திட்டத்தின் மற்ற பகுதிகளை விட்டுவிட்டு ஒரு பகுதியை மட்டும் கேட்கிறவர்களால் இது கூடாத காரியமாக இருக்கும்.

இந்த காரணத்திற்காகவே புதிதாக சத்தியத்தை அறிய ஆவலுள்ளவர்கள் தாங்களாகவே வேதபாடத்தை படிக்காமலும் உரையாடல் மூலம் விளக்கம் பெற முயற்சியாம்-ருப்பதும் நல்லது என்று கூறுகிறோம். நல்ல நண்பர்களால் அவர்களது

ஆர்வத்தின் மூலமாக எல்லாவற்றையும் ஒரே சமயத்தில் கூறுவதால் சத்தியம் அறிய ஆரம்பிக்கிறவர்களுக்கு அதை கிரகிக்க முடியாமல் தீங்கிழைக்கப்படுகிறது. இதனால் பெரும்பாலும் சத்தியத்தை அறிய ஆவலுள்ளவர்களின் மனதில் குழப்பமே ஏற்படுகிறது.

ஆவிக்குரிய பார்வையே வளர்ச்சிக்கு முக்கியமான காரியம்

ஒரு சிறிய குழந்தையை நாம் பார்க்கும் பொழுது அது வளருகிறதையும் கொஞ்சம் உதைக்கிறதையும், கொஞ்சம் அழுகிறதையும் சில குறிப்பிட்ட அளவுக்கு பொருட்களை பார்க்கிறதையும் நாம் காண்கிறோம். அது அழகான பொருட்களையும் பயங்கரமான பொருட்களையும் ஓரளவு கண்டுணர்ந்து கொள்ள முடிகிறது. ஆனால் அது பொருட்களை தெளிவாக பார்க்கவோ முழுமையாக புரிந்து கொள்ளவோ முடியாது. அதன் கண்களுக்கு முன்பாக நமது கைகளை கொண்டுபோனால் அது எதையும் பார்க்க முடியாமல் போகிறது. சிறிய பூனைகுட்டிகளுக்கு பக்கத்தில் உள்ளவைகள் எவை, தூரத்தில் உள்ளவைகள் எவை என்பதை கூற முடியாததைப் போல, சத்தியத்தை புதிதாக கற்பவர்கள் ஆவிக்குரிய காரியங்களில் குழந்தைகளாக இருக்கிறார்கள். புதியவர்கள் தேவனுடைய வசனத்தை படிக்க முயற்சிக்கையில் அதிலே தடுக்கி விழவும் இதுவா அல்லது அதுவா என்று சிந்திக்கவும் ஏதுவிருக்கிறது. முக்கியமான சத்தியங்களை முதல் அவர்கள் சொல்லப்படக் கூடாதவர்களாக இருக்கிறார்கள். ஏனெனில் அவர்கள் இடறுவதற்கான சந்தர்ப்பம் அதிகமாக இருக்கிறது.

ஆனால் இவர்கள் வளர்ந்தபோது, அவர்கள் “சத்திய வசனத்தை நிதானமாக பகுக்க” கூடியவர்களாகவும், சத்தியத்தையும் தப்பறையையும் அடையாளம் காணக் கூடியவர்களாகவும் எது உதவிகரமானது எது தீங்கிழைக்கக் கூடியது என்பதை கூறக் கூடியவர்களாகவும் இருப்பார்கள். ஒரு குழந்தை நெருப்பினால் புண் உண்டாகும் என்பதை அறிந்த பிறகு, அந்த நெருப்புடன் அது மிகவும் ஜாக்கிரையாகவும் விவேகத்துடனும் இருக்கும். இவைகளெல்லாம் இவ்வகை காரியங்களில் உண்மையாக இருக்கிறது. கண்டுணர்ந்து கொள்வதிலும் முழுமையாக புரிந்து கொள்வதிலும் குழந்தை வளர்கிறது. அதே போல கிறிஸ்துவில் குழந்தையாக இருப்பவர்கள் தேவனுடைய ஞானம், அன்பு ஆகியவைகளின் அகலம், ஆழம் மற்றும் நீளத்தைப் பற்றியும் அவரது மகா பெரிய திட்டம் மற்றும் அதன் பல்வேறு அம்சங்களைப் பற்றிய முழுமையையும் சிறப்பையும் உணர்ந்து கொள்வதிலும் புரிந்து கொள்வதிலும் வளர்கிறார்கள்.

“காலத்திற்கேற்ற” உணவு எப்பொழுதும் தேவைப்படுகிறது

சத்தியத்தை வாசிக்கவும், அதைப்பற்றி சிந்திக்கவும், அதை நமது வாழ்க்கையில் உறுதிப்படுத்த மிகவும் உற்சாகத்துடன் பாடுபடவும் இந்த காலத்திற்கேற்ற உணவு தேவைப்படுகிறது.

பிரயோஜனமற்ற சிலவற்றை படிப்பதைக் காட்டிலும் வேதாகமத்தின் அத்தியாயங்களில் சிலவற்றை சும்மா படிப்பதே மேலானது, ஆனால் வேதாகமத்தில் ஒரு குறிப்பிட்ட அளவுக்கு புரியாமல் படிப்பது மிகக் குறைவானதைத் தான் நிறைவேற்ற முடியும். வேதாகமத்தை கற்றுக் கொள்ள வேண்டும். கர்த்தர் தம்முடைய பிள்ளைகளை அவர்களது விருப்பத்திற்கு ஏற்றபடி போதகர்கள் இல்லாமல் விடமாட்டார். அந்த போதகர்கள் மகா பெரிய மேய்ப்பரின் மந்தையி-ருக்கிற ஆடுகளை வழிநடத்துவார்கள். அந்த காலத்திற்கேற்ற உணவை பெறும்படி அவர்கள் புல்லுள்ள இடங்களில் மேய்ப்பார்கள். அதனதன் காலத்திற்கும் நேரத்திற்கும் ஏற்ப படிப்படியாக வெளிப்படுத்தப்படும் சத்தியங்கள் தேவையான அளவுக்கு பல்வேறு வகைகளில் தேவையான போஷாக்கு கொடுக்கப்படுகிறது. அதனதன் காலத்திற்கும் தேவைக்கும் ஏற்ப தேவன் எழுப்பும் கருவிகள் (ஊழியங்கள்) மூலமாக அது வழங்கப்படுகிறது.

தேவனுடைய உண்மையான பரிசுத்தவான்கள் ஒவ்வொரு காலத்திலும் தேவையான எல்லா உணவும் வழங்காமல் விடப்பட்டதில்லை. நமது இந்த காலத்திலும், சபை சரித்திரத்தில் இதற்கு முன் இருந்ததைக் காட்டிலும் அதிகமான சத்தியங்கள் வெளிப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. தற்கால சோதனை மற்றும் விநோதமான நிலைமையில் சபையை பலப்படுத்த அதிகமான பலமுள்ள ஆகாரம் தற்போது தேவைப்படுகிறது. அதிகமான ஆகாரம் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. தலைப்பு வசனத்தில் அப்போஸ்தலர் பவுல் காண்பித்திருக்கிறது போலவும், நாம் கூறியது போலவும் கிறிஸ்துவின் சபையில் பல்வேறுவிதமான வளர்ச்சிகள் இருக்கிறது. இந்த கடைசி நாட்களில் உண்மையற்ற தன்மையினால் தங்களது கிரீடத்தை இழந்துபோன சிலரது இடத்தை அடைவதற்கு சிலர் உலகத்தி-ருந்து ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறார்கள். இந்த பலவீனமுள்ளவர்களை சரியானபடி போஷிப்பதற்கு பரத்தி-ருந்து வரக்கூடிய ஞானம் தேவைப்படுகிறது.

பள்ளியில் முதலாவது பாடங்கள்

மாணவர்களின் திறமைக்கும், புரிந்து கொள்ளும் தன்மைக்கும் ஏற்ப, ஒரு பள்ளியில் முறைப்படுத்தப்பட்ட பாடங்கள் இருக்கிறது. வார்த்தையின் எழுத்துக்கள் பற்றிய ஆரம்ப பாடத்தில் பெரிய வார்த்தைகளுக்கு பதிலாக சிறிய எழுத்துக்களையே ஆசிரியர் ஆரம்பிப்பார். அ-ம்-மா, அம்மா, ஆ-டு, ஆடு போன்ற வார்த்தைகள் முதலாவது கொடுக்கப்படுகிறது. தனது வேலையை சரியாக புரிந்து கொண்ட ஞானமுள்ள ஒரு ஆசிரியை சிறிய குழந்தைகளுக்கு அங்கப்பிரதட்சிணம் போன்ற பெரிய வார்த்தைகளை ஆரம்பிக்கமாட்டார்கள். மாணவர்கள் மிகவும் சாதாரண மற்றும் மிகவும் சுலபமாக புரிந்துகொள்ளக் கூடிய வார்த்தைகளையே முதலாவது கொடுப்பார்கள். பொருட்கள் பற்றிய பாடங்கள், படங்கள், கண்களை கவருவதற்கும் குழந்தை மனதிற்கு உதவுவதற்கும் முதலாவது கொடுக்கப்படுகிறது.

இதே போல்தான் மத காரியங்களிலும் கூட மற்றவர்களுக்கு சரியாக கற்பிப்பவர்கள் போதிக்க தகுதியுள்ளவர்களாக இருக்க வேண்டும். “தேவன் தமது சித்தத்தின்படி” கிறிஸ்துவின் சாரீ அங்கங்கள் ஒவ்வொன்றையும் வைத்திருக்கிறார். சிலரை அப்போஸ்தலராகவும், சிலரை அற்புதங்கள் செய்கிறவர்களாகவும் வைத்திருக்கிறார்; மற்றவர்களை சுவிசேஷகனாகவும் ஊழியர்களாகவும் போதகர்களாகவும் வைத்திருக்கிறார். சபையின் ஆதி சரித்திரத்தில், அதன் குழந்தைத்தனமான நிலைமையில், பொருள் பாடல்களும், கண்களுக்கான நிரூபணமும் காதுக்கு வெளியரங்கமான உணர்வுகளும் தேவையாயிருந்து அவைகள் வழங்கப்பட்டன. சபை ஸ்தாபிக்கப்பட்ட பிறகு, சத்தியத்திற்கு தொடர்பான இந்த வெளியரங்கமான அடையாளங்கள் ஒழிந்து போயின.

அப்போஸ்தலர் பவுல் கூறுகிறதாவது: “நான் குழந்தையாயிருந்தபோது, குழந்தையைப் போல பேசினேன், குழந்தையை போல சிந்தித்தேன், நான் புருஷனான போதோ குழந்தைக்கேற்றவைகளை ஒழித்துவிட்டேன்.” (1 கொரி 13:1) கிறிஸ்துவைப்பின்பற்றுகிற ஒவ்வொருவருக்கும் இப்படியே இருக்கிறது. படிப்படியாக அவன் நன்மை, தீமை இன்னதென்று பகுத்துணர வளர்ந்து அபிவிருத்தி அடையும்போது - சத்தியம் எது, சரியானது எது, நன்மை பயக்கக் கூடியது எது, மகிமையான சபையின் பரம அழைப்பில் புரிந்து கொள்ள வேண்டியது எது, கிறிஸ்துவுக்கு முழுமையாக அர்ப்பணிப்பில் எது சேர்ந்திருக்கிறது - அவன் தனது குழந்தைத்தனமான கருத்துக்கள், முழு வளர்ச்சியடையாத எண்ணங்கள் ஆகியவைகளை அதிகமதிகமாக நீக்கிவிட்டு, தேவனுக்குரிய காரியங்களில் அதாவது ஆழமான காரியங்களில் அறிவடைந்து முன்னேற்றத்தை அடைகிறான். தேவனுடைய வசனத்தை படிக்க கற்றுக் கொள்ளாத ஒரு புதியவன் தனக்கு தீமை தரக்கூடிய காரியங்களி-ருந்து விடுபட முடியாதவனாயிருக்கிறான். ஒருவர் வேதாகம சத்தியங்களை அது அமைக்கப்பட்ட விதத்தில் ஏற்றுக் கொள்ள கற்றுக் கொள்ள வேண்டும். அதாவது அதன் பொருள் என்ன, எப்படி பொருந்துகிறது. யாருக்கு பொருந்துகிறது என்பதை கற்றுக் கொள்ள வேண்டும். இல்லையென்றால் எல்லாம் குழப்பமாகவும், முரண்பாடாகவும் இருக்கும். ஒரு இன்னிசை கருவியின் சுருதிக்கடையை சரியானபடி பயன்படுத்த கற்றுக் கொண்டால் மட்டுமே இனிமையான இசையை தரமுடியும். இல்லையென்றால் பலன் முரண்பாடாகத்தான் இருக்கும்.

நீண்ட காலம் இந்த வழியில் இருப்பவர்களுக்கான பொறுப்பு

வேதத்தில் குறிப்பிட்ட கொள்கைகள் கொடுக்கப் பட்டிருக்கின்றன. இந்த கொள்கைகளை நாம் புரிந்து கொண்டு நமது அனுதின வாழ்க்கையில் அப்பியாசப்படுத்த வேண்டும். நீதியின் கொள்கை ஒரு அடிப்படை கொள்கையாக இருக்கிறது. தேவனுடைய பிள்ளையாக நமது குணலட்சணங்களில் நமது வாழ்க்கைகளில் அன்பு, இரக்கம்,

தயவு போன்றவைகளை இணைத்து அடிப்படை கொள்கையின்மேல் கட்டுவதற்கு முன்னால் இந்த நீதியின் அடிப்படை கொள்கையை அங்கீகரித்து அப்பியாசப்படுத்த வேண்டும். நீதி என்றால் என்ன? உண்மையான அன்பு என்றால் என்ன? என்பதை நாம் கற்றுக் கொள்ள வேண்டும். இவைகளில் உலகத்தின் நிலை நெறிதவறி போனது. அதிகார பூர்வமான மூலமாகிய தேவனுடைய வசனத்தி-ருந்து மட்டுமே நாம் முறைப்படி போதிக்கப்பட முடியும். இந்த கொள்கைகளை எப்படி அப்பியாசப்படுத்துவது என்பதை நாம் கற்றுக் கொள்ள வேண்டும்.

சுத்தமான, கலப்படமில்லாத, சத்தான உணவை வழங்குகிற தேவனுடைய பந்தியில் போஷிப்பிக்கப்பட்டு, சத்திய நீருற்றை நீண்ட காலமாக பருகினவர்கள் கிறிஸ்துவின் போதனையாகிய இந்த முதலாவது கொள்கையில் முழுவதுமாக நிலைநிறுத்தப்பட வேண்டும். பொன், வெள்ளி மற்றும்

விலையேறப் பெற்ற இவைகளால் முன்பே கட்டப்பட்ட அஸ்திபாரத்தின் மேல் கட்டப்படுகிற குணலட்சண கட்டுமானத்தை ஒவ்வொரு நாளும் உறுதியாக அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டும். எதுவும் நம்மை அசைக்க இயலாதபடி நாம் கிறிஸ்துவில் உறுதியாக வேர் கொண்டிருக்க வேண்டும். ஒவ்வொரு முக்கியமான காரியத்திலும் சத்தியத்தையும் தவறையும் பகுத்துணரக் கூடியவர்களாக இருக்க வேண்டும். நாம் ஒவ்வொரு சமயத்திலும் தேவனுடைய சத்தியத்தை அறிவிக்கும் மகிமையான சலுகைக்காக நாம் களிகூர வேண்டும். நாம் கர்த்தருக்கும் அவரது வசனத்திற்கும் உண்மையாயிருக்க வேண்டும். நமது இருதயத்துக்கும் வாழ்க்கைக்கும் மிகவும் ஆசீர்வாதமாய் இருக்கக் கூடிய சத்தியத்தை அறிவிப்பதில் உறுதியாகவும் தைரியமாகவும் இருக்க வேண்டும். நாம் என்னத்தை விசுவாசிக்கிறோம், ஏன் விசுவாசிக்கிறோம் என்பதை நாம் அறிந்திருக்க வேண்டும்.

R5690

**“Forgiveness is Blessed”
மன்னிக்கப்பட்டவன் பாக்கியவான்**

சங்கீதம் 32

பாவங்கள் மன்னிக்கப்படுதல், மூடப்படுதல், அகற்றப்படுதல் - மீறுதல்கள் - அக்கிரமம் எண்ணப்படவில்லை - கபடமில்லாத ஆவி-மன்னிப்பிற்காக ஜெபிக்கிறவன் - கிருபையின் உடன்படிக்கையின் கீழ் - புதிய உடன்படிக்கையின் கீழ் - சில பாவங்கள் மன்னிக்கப்படக் கூடியவைகள் அல்ல, நிவாரணம் கொடுக்கப்பட வேண்டியவைகள் - “அவனுக்காக அவர்கள் ஜெபம் பண்ணக்கடவர்கள்” - மரணத்துக்கேதுவான பாவம் அல்லது மரண பரியந்தமான பாவம்.

“எவனுடைய மீறுதல் மன்னிக்கப்பட்டதோ, எவனுடைய பாவம் மூடப்பட்டதோ அவன் பாக்கியவான்.” சங்கீதம் 32:1

பாவங்கள் மன்னிக்கப்பட்ட பிறகு, நம்மை தேவன் தொடர்ந்து பாவினாக கருதாமட்டார் என்றும் மற்றவைகள் மூடப்பட்டதாக கருதப்படும் என்ற எண்ணத்தை வேத வசனங்கள் நமது கவனத்துக்கு கொண்டு வருகின்றன. பாவங்கள் முற்றிலுமாக அகற்றப்படுவது இப்பொழுது அல்ல, எதிர்காலத்தில் தான் என்பதையும் அவைகள் காண்பிக்கின்றன. தேவனுடைய பிரமாணத்தை முழுவதும் அறியாமலும் வழி வழியாக வந்த பலவீனத்தினாலும் மீறின கிறிஸ்தவர்கள் தேவனிடம் இரட்சகர் மூலமாக செல்வானேயானால் அவனது பாவங்கள் மூடப்படும் என்கிற நிச்சயத்தைப் பெறுகிறான். மேலும் தேவன் அவைகளை அவனுக்கு விரோதமாக நினையாமலும் அவனை ஒரு பாவினாக கருதாமலும் இருப்பார். ஏனெனில் இயேசு கிறிஸ்து அப்படிப்பட்ட பாவத்திற்கு நீதியாக முழுமையாக பிராயசித்தம் பண்ணியிருக்கிறார்.

இன்னொரு வகையான பாவம் அதாவது கொஞ்சம் பரம்பரையான பலவீனம், கொஞ்சம் மன சம்மதம் இரண்டும் சேர்ந்து செய்யக் கூடிய பாவம் இருக்கிறது.

இதை நாம் கலப்பான பாவம் என்று கூறலாம். இந்த பாவத்தை கர்த்தர் மன்னித்து, தமது ஆதரவின் மூலம் தமது பிள்ளைக்கு சந்தோஷத்தை திரும்ப தருகிறார். அறியாமலும் மூலமாக பிரியமில்லாமல், தற்செயலாக செய்த அளவுக்கு

ஏற்ப பாவங்களை முழுவதுமாக மூடுகிறார். ஆனால் தெரிந்தே மனசம்மதத்துடன் செய்த பாவத்தின் அளவிற்கு ஏற்ப தேவன் தண்டிக்கிறார்.

இன்னும் அறிவிற்கும் ஒளிக்கும் எதிராக வேண்டுமென்றே தெரிந்து செய்கிற இன்னொருவிதமான பாவத்தைக் குறித்து வேதம் விளக்குகிறது. சத்தியம் மற்றும் அறிவின் ஒளி என்பது தேவனுடைய சத்திய ஆவியின் ஒளியாக இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட பாவம் இந்த யுகத்திலோ அல்லது வரப்போகிற யுகத்திலோ மன்னிக்கப்படாது என்று இயேசு கூறியிருக்கிறார். (மத்தேயு 12:32) ஆனால் அந்த தனிப்பட்ட நபர் சதாகாலமும் தண்டிக்கப்படுவார் என்று அதன் பொருளல்ல. அதாவது இப்படிப்பட்ட பாவம் மன்னிக்கப்பட முடியாது, பிராயச்சித்தம் பண்ணப்பட வேண்டும் என்று தான் அதன் பொருள். எனினும் அது முழு ஒளிக்கும் விரோதமான பாவமாயிருந்தால், பிராயச்சித்தம் என்பது இரண்டாம் மரணம் என்று பொருள் படும். நமது பாரம்பரிய பலவீனத்தினாலும் பரிசுத்தமற்ற சூழ்நிலைகளினாலும் தேவனுடைய பிள்ளைகளினால் கிட்டத்தட்ட எல்லா பாவங்களும் கலப்பான பாவங்களாக, கொஞ்சம் மட்டுமே தெரிந்தே செய்யப்படுபவைகளாக இருக்கின்றன.

எந்த நிகழ்வினும், ஒரு மனிதன் தனது மீறுதல்கள் மன்னிக்கப்பட்டதாகவும், தனது பாவங்கள் மூடப்பட்டதாகவும்

உணுகிறவன், தேவனுடன் மகா சமாதானத்தையும் சந்தோஷத்தையும் ஆசீர்வாதங்களையும் சொல்லமுடியாத அளவுக்கு பெற்றிருப்பான். எனினும், அதே சமயத்தில், மன்னிக்கப்பட்ட பாவங்களின் அடையாளங்களை தனது சரீரத்தில் சாகும் நாள் வரை பெற்றிருப்பான். அவன் ஒரு வேளை மன்னிக்கப்பட்ட பாவத்தின் பலனாக இறக்கும் தருவாயில் நோவுகளையும், வ-களையும் பலவிதமான வியாதிகளையும் பெற்று துன்பமடையக் கூடும். ஆகையால் அந்த பாவங்கள் மன்னிக்கப்பட்டிருந்தாலும், முற்றிலுமாக நீக்கப்படவில்லை. அவைகளின் அடையாளங்கள், எந்த வகையில் அவர்களை மாசு கற்பித்திருந்தாலும், அவர்களது மாம்சம், அல்லது அவர்களது மனதிலோ காணப்படுகின்றன.

கிறிஸ்துவின் இரண்டாம் வருகையில் நமது பாவங்கள் முற்றிலுமாக நீக்கப்படும் என்று பரிசுத்த பேதுரு நமக்கு கூறுகிறார். இது எப்படி இருக்கும் என்று உடனே நாம் கண்டுகொள்ளலாம்; ஏனெனில் உயிர்த்தெழுத-ல் பரிபூரண சரீரம் கொடுக்கப்படும் என்பது சபைக்கு கொடுக்கப்பட்ட வாக்குத்தத்தமாக இருக்கிறது; மேலும் குறைவாகவும் அபூரணமாகவும் உள்ள சரீரங்கள் நீக்கப்படும். உயிர்த்தெழுத-ன் சரீரம் என்றென்றும் அவர்களுக்குரிய பூரண சரீரமாக இருக்கும். அதாவது, “கனவீனமுள்ளதாக விதைக்கப்படும், மகிமையுள்ளதாக எழுந்திருக்கும்; பலவீனமுள்ளதாய் விதைக்கப்படும், பலமுள்ளதாய் எழுந்திருக்கும். ஜென்ம சரீரம் விதைக்கப்படும், ஆவிக்குரிய சரீரம் எழுந்திருக்கும்.” 1 கொரிந்தியர் 15:43,44.

மன்னிப்பதற்கான சூழ்நிலைகள்

பாவமன்னிப்பை எதிர்பார்ப்பதற்கான சூழ்நிலைகளைப் பற்றிய கருத்தில் அதிகமான குழப்பம் இருக்கிறது. இது வேதாகமத்தின் தவறு இல்லை, ஏனெனில் வேதாகமம் இது குறித்து தெளிவாகவும் வெளிப்படையாகவும் கூறுகிறது. இது நமக்காக கலப்படம் செய்யப்பட்டிருக்கிற நமது குழப்பமான வேதாகம சாஸ்திரங்களின் தவறாகும். இந்த காரியத்தை புரிந்து கொள்வதற்கு நாம், அகில உலகமும் ஆதாமின் பிள்ளைகளாக, தெய்வீக மரண தண்டனைக்கு கீழாக இருக்கிறார்கள் என்பதையும் எந்த நம்பிக்கையும் நேரடியாக கொடுக்கப்படாமல் இருந்தது என்பதையும் நாம் நினைவுகூர வேண்டும். மேசியாவின் ராஜ்யத்தின் மூலமாக விரைவில் இந்த உலகிற்கு பெரிய காரியங்களை செய்ய தேவன் தீர்மானித்திருக்கிறார் என்பதைப் பற்றிய வெளிப்பாடை கர்த்தருடைய பிள்ளைகள் பெற்றிருக்கிறார்கள். ஆனால் தற்காலத்தில் இது உலகிற்கு பொருந்தக் கூடியதாக இல்லை. தேவனுடைய சலுகைகளும் தயையும் பாவமன்னிப்புச் சேர்ந்து தற்போது தேவனுடன் உடன்படிக்கை உறவுக்குள் வந்திருக்கிறவர்களுக்கு மட்டுமே உட்பட்டதாயிருக்கிறது.

உடன்படிக்கை உறவு என்றால் என்னவென்று சிலர் கேட்கலாம். தேவன், யூத ஜாதியோடு அவர்களது

நியாயப்பிரமாண உடன்படிக்கையின் மத்தியஸ்தராகிய மோசே மூலமாக உடன்படிக்கைக்கு உள்ளாக சென்றார். இந்த உடன்படிக்கையின் ஒரு பகுதியாக பாவங்களுக்கான ப-கள் - ஆடு மற்றும் காளை இவைகளின் ப-கள் இருந்தன. எல்லா யூத ஜனங்களும் தேவனுடன் உறவுக்குள் இருக்க வேண்டும் என்பதற்காகவும், அந்த வருடத்தின் பாவ நிவாரண நாளின் ஆடு, காளை இவைகளின் ப-கள் அந்த வருட பாவ மன்னிப்புகளுக்கு சாட்டுதலாக இருக்க வேண்டும் என்பதற்காகவும் செய்யப்பட்டன. இப்படியாக தாவீதின் காரியத்தைப் போல, பாவமன்னிப்பைக் குறித்த காரியத்திற்காகவோ அல்லது தேவனுடைய வாக்குத்தத்தத்தைக் குறித்த காரியத்திற்காகவோ, தேவனிடம் ஜெபத்தின் மூலம் வரக் கூடிய உரிமையைப் பெற்றார்கள்.

ஆனால் புறஜாதிகளுக்கு இந்த உரிமை கொடுக்கப்படவில்லை. இது யூதர்களோடு மட்டுமே உள்ள ஒரு ஏற்பாடாக இருந்தது. யூதர்களோடு கூட இது ஒரு நிழலான ஏற்பாடாக இருந்தது. மோசேயால் நிழலாக காண்பிக்கப்பட்ட இயேசுவின், “மேலான ப-களின்” அடிப்படையில் சுவிசேஷ்யுக் நிலையான ஏற்பாடுகளுக்கு இது நிழலாக காண்பிக்கப்பட்டது.

தற்காலத்தில் நியாயப்பிரமாண உடன்படிக்கை பலனில்லாமல் போனபோது, கிறிஸ்துவின் காலத்தி-ருந்து வேறொரு உடன்படிக்கை திறக்கப்பட்டிருக்கிறது. தற்போது கிறிஸ்தவர்களுக்கு பொருந்துகிற உடன்படிக்கை ப-யின் உடன்படிக்கை (சங்கீதம் 50:5) அல்லது கிருபையின் உடன்படிக்கை என்று வேதாகமத்தின்படி அழைக்கப்படுகிறது. தேவனுடனான இந்த உடன்படிக்கைக்குள் நுழைகிற அனைவரும் அவர்களது பூமிக்குரிய உரிமைகளையும், நன்மைகளையும் ப- கொடுப்பதால் இது ப-யின் உடன்படிக்கை என்று அழைக்கப்படுகிறது. அவர்கள் அதற்கு பதிலாக விசுவாசக் கண்களால் பார்க்கக் கூடிய, தேவனால் வாக்குத் தத்தம் பண்ணப்பட்ட ஆவிக்குரிய ஆசீர்வாதங்களை ஏற்றுக் கொள்கிறார்கள்.

ப-யின் உடன்படிக்கையை முதலாவது செய்தவர் இயேசுதான் பரிசுத்தரும், குற்றமற்றவரும், மாசில்லாதவரும், பாவிக்கு விடக்கிடவருமான இவர், “தேவனே உம்முடைய சித்தத்தின்படி செய்ய இதோ வருகிறேன், புத்தகச் சுருளில் என்னைக் குறித்து எழுதியிருக்கிறது” என்று கூறி தமது சரீரத்தை ஜீவ ப-யாக ஒப்புக் கொடுத்தார். இப்படியாக அவர் தமது சித்தத்துடன் தாம் பெற்றிருந்த அனைத்து சக்திகளையும் அர்ப்பணித்தார். அவரது மூன்றரை வருட ஊழிய காலத்தில் இந்த உடன்படிக்கையை மரணபரியந்தம், சிலுவை மரணபரியந்தம் வைராக்கியத்துடன் செய்து முடித்தார். இதனிமித்தமாக தேவன் அவரை எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக உயர்த்தி ஆவிக்குரிய சபாவத்தில் பரிபூரணத்தை கொடுத்தார். இயேசு தமது உயிர்த்தெழுத-ல்

என்றென்றைக்குமான கனம், மகிமை மற்றும் சாகாமையை பெற்றுக் கொண்டார். பி-ப்பியர் 2:8-11

இயேசு பெற்றிருந்த அதே ஆவியை அல்லது சிந்தையை பெற்றிருக்கிறவர்களை பாவ இனத்தி-ருந்து அழைப்பது இந்த சுவிசேஷ யுகத்தின் வேலையாக இருக்கிறது. அவரைப் போல பரிசுத்தரும், குற்றமற்றவரும் மாசில்லாதவரும், பாவிக்கு விடிகினவர்கள் யாரும் இல்லை. இவர்கள் எதில் குறைவு படாதிருக்கிறார்களோ, அதை இயேசுவின் புண்ணியத்தினால் சாட்டுதல் செய்து, அப்போஸ்தலர் அறிவிப்பது போல, அவர்கள் தேவனால் பிரியமானவருக்குள் ஏற்றுக் கொள்ளப்படுகிறார்கள். இப்படியாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டு, இயேசு நுழைந்த அதே ப-யின் உடன்படிக்கையில் நுழையக் கூடிய சலுகையைப் பெறுகிறார்கள். அவருடன் அவர்கள் பிதாவிடம், “இதோ, மரணபரியந்தம் உமது சித்தத்தின்படி செய்ய உமது புத்தகத்தில் எழுதப்பட்டிருக்கும், அனைத்திற்கும் இசைவாக ஒப்புக் கொடுக்கிறோம்” என்று கூறுகிறார்கள். இது அதே உடன்படிக்கை! அப்போஸ்தலர் இதை விளக்கும் வண்ணமாக, நாம் இயேசுவின் அடிச்சுவடுகளில் நடந்து கிறிஸ்துவில் குறைவானதை நிறைவேற்றுகிறோம் என்று அறிக்கையிடுகிறார். 1 பேது 2:21; கொலோ 1:24

இப்படி தேவனுடன் உடன்படிக்கை உறவுக்குள் இருக்கிறவர்கள் மட்டுமே, ஜெபத்தில் தேவனிடம் செல்லவும், பாவத்தை மன்னிக்கும்படியோ அல்லது வேறு எதையோ கேட்பதற்கான உரிமையைப் பெறுகிறார்கள் என்பதை அநேகர் அறியாதிருக்கிறார்கள். எனினும் இந்த காரியத்தைக் குறித்து சிந்திக்கிறவர்கள் இதில் மிகவும் தெளிவாக இருக்க வேண்டும். தேவன் பாவிகளுக்கு செவி கொடுப்பதில்லை என்றும், அவரிடத்தில் வருவதற்கு ஒரே ஒரு ஏற்பாட்டை செய்திருக்கிறார் என்றும் அவர் அறிவிக்கிறார். இயேசுவே வழியும், சத்தியமும் ஜீவனுமாயிருக்கிறார். “என்னாலேயல்லாமல் ஒருவனும் பிதாவினிடத்தில் வரான்” என்று அவர் அறிவிக்கிறார். (யோவான் 14:6) அவருக்கு சீடர்கள் ஆகிறவர்களுக்கும் அவரது அடிச்சுவட்டில் நடக்க தங்களை ஈடுபடுத்தி கொள்கிறவர்களுக்கும் மட்டுமே அவர் பரிந்து பேசுகிறவராயிருக்கிறார். ஏற்ற காலத்தில், இந்த யுக முடிவிலும் ஆயிர வருட யுக ஆரம்பத்திலும் முழு உலகத்திற்கும் மத்தியஸ்தராவார். அவர்களது அனைத்து பாவங்களுக்கும் ஈடுசெய்து, இந்த இனத்தின் ஒவ்வொரு அங்கத்தினரையும் அவரது தெய்வீக மேற்பார்வையின் கீழ் கொண்டு வருவார். இந்த நோக்கத்தில் தான் அவரது மத்தியஸ்த இராஜ்யம் ஏற்படுத்தப்படும். அப்பொழுது கூட உலகமானது பாவத்துடனோ, ஜெபத்துடனோ பிதாவிடம் செல்லமாட்டார்கள், ஆனால் தேவனுக்கும் மனிதனுக்கும், தேவனுக்கும் உலகத்திற்கும் மகாபெரிய மத்தியஸ்தரிடமே செல்வார்கள். அப்பொழுது தரப்பட்ட ஏற்பாடுகளின் கீழ் ஆசீர்வாதங்களும் சலுகைகளும் அவர்களுக்கு

மிகுதியாயிருக்கும். ஆனால் தற்போது அவர்களுக்கு எதுவும் கிடைக்காது. நியமிக்கப்பட்ட வழியினால், ப-யின் உடன்படிக்கை மூலமாக வருகிறவர்கள் மட்டுமே தற்காலத்தில் தேவனுடைய சலுகைகளை பெற முடியும்.

பரிந்து பேசுகிறவரின் ஒரே நிபந்தனை

அநேகர் பாவத்திற்கான தண்டனையைக் குறித்த தவறான எண்ணங்களை மனதில் வைத்துக் கொண்டு, அதாவது நித்திய வேதனை என்று எண்ணங்கொண்டு, கர்த்தராகிய இயேசு கண்ணீருடனும், விசனத்துடனும், பாவிகள் வருந்துவதற்கான லேசான அறிகுறிக்காகவும் எந்தவித நிபந்தனையுமின்றி அவர்களை காப்பாற்றி ஏற்றுக் கொள்ளலாம் என்றும் காத்துக் கொண்டிருப்பதாக கற்பனை செய்கிறார்கள். வேத போதனையி-ருந்தும் சத்தியத்தி-ருந்தும் அப்படியேயுமில்லை. மாறாக, ஒரு பாவி பாவத்தி-ருந்து திரும்பி தேவனிடம் வர தீர்மானித்து இயேசுவிடம் அவரை தனக்கு பிதாவிடம் பரிந்து பேசுகிறவராக இருக்கும்படியும் தன்னை அவருக்கு ஏற்புடையவராக மாற்றும் படியும் கேட்டால், உடனே அவருக்கு இந்த சலுகை சில குறிப்பிட்ட நிபந்தனைகளுடன் தான் கிடைக்கும் என்று பதில் கிடைக்கும்.

சில நிபந்தனைகள் நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளன. அவன் கிறிஸ்துவினுடைய சீடனாக வேண்டும். இதன் பொருள் என்னவென்று ஆண்டவர் கூறுகிறதாவது. “ஒருவன் என்னைப் பின்பற்றி வர விரும்பினால், அவன் தன்னைத் தான் வெறுத்து, தன் சிலுவையை எடுத்துக் கொண்டு என்னைப் பின்பற்றக்கடவன்.” (மத்தேயு 16:24) குறுக்கு வழி ஏதுமில்லை. வேறு நிபந்தனைகள் ஏதுமில்லை. இயேசு இந்த நிபந்தனைகளை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்று யாரையும் கட்டாயப்படுத்துகிறதில்லை.

தவறாக போதிக்கப்பட்ட சுவிசேஷகர்கள், கர்த்தரின் நாமத்தில் அநேக நிபந்தனைகளை கூறுகிறார்கள். ஆனால் அவைகள் அதிகார பூர்வமான தேவனுடைய வசனத்திற்கு மிகவும் தூரமாய் இருக்கிறது. மாறாக, இயேசு அவரது காலத்தில் சிலரிடம் கூறுகிறதாவது: “அவன் உட்கார்ந்து செல்லுஞ்செலவை கணக்குப் பார்க்கக் கடவன்.” அவசரப்படக் கூடாது, நாம் என்ன செய்கிறோம் என்பதை நன்கு அறிந்து கொள்ள வேண்டும். சீடத்துவத்தின் பொறுப்புக்களை எடுத்துக் கொள்ளும் முன்பு, அதை முழுவதுமாக ஆராய்ந்து முடிவு செய்ய வேண்டும். பயபக்தியான உறுதிமொழியை எடுத்து, அதை மீறுவதைக் காட்டிலும், உறுதிமொழியை எடுக்காமல் இருப்பது மேலானதாகும். இந்த பயபக்தியான உறுதிமொழியை எடுத்து ஊழியத்தில் ஈடுபட்டபிறகு அரை மனதான ஊழியத்தை குறிக்கும்படியாக திரும்பிச் செல்வதை அல்லது திரும்பிப்பார்ப்பதைக் காட்டிலும், கர்த்தருடைய ஊழியக்காரனாகும்படி கையை கலப்பையில்

வைக்காம-ருப்பது மேலானதாகும்.

இந்த கருத்துக்கள் பொதுவாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டிருந்தால் உலகத்தில் கிறிஸ்தவ ஊழியர்கள் மிகவும் சொற்பமானவர்களே இருந்திருப்பார்கள் என்று சிலர் சொல்லக்கூடும். நாம் இதை ஏற்றுக் கொள்கிறோம். ஆனால் கிறிஸ்தவர்கள் கர்த்தரால் ஏற்றுக் கொள்ளப்படக்கூடிய ஒரு மேன்மையான நிலையில் இருக்க வேண்டும் என்று நாம் வற்புறுத்துகிறோம். கர்த்தர் அறிவிக்கிறதாவது: “(குற்காலத்தில்) ஜீவனுக்குப் போகிற வாசல் இடுக்கமும், வழி நெருக்க முமாயிருக்கிறது. அதைக் கண்டு பிடிக்கிறவர்கள் சிலர்.” இந்த சிலர்தான் ராஜ்ய வகுப்பாராக, மணவாட்டி வகுப்பாராக இருப்பார்கள். கிறிஸ்துவின் ஆயிரவருட யுகத்தில் பூமியிலுள்ள வம்சங்களை யெல்லாம் கிறிஸ்துவின் கூட இருந்து ஆசீர்வதிக்கிற தெய்வீக பிரதிநிதிகளாக இருப்பார்கள்.

நாம் முதலாவது கர்த்தரிடம் வரும்போது ஆரம்ப பாவங்களை மன்னிக்கும்படி ஜெபிக்க வேண்டிய அவசியமில்லை என்பதை கவனிப்பது பிரயோஜனமாகியிருக்கும். அவருடைய சீஷனாகும்படியும் அவரது நிபந்தனைகளை ஏற்றுக் கொள்ளும்படியும் விரும்புகிறவர்களுக்கான அனைத்து ஏற்பாடுகளும் செய்யப்பட்டிருப்பதாக அவர் நமக்கு அறிவிக்கிறார். ஆகையால் நாம் அனைவரும் கர்த்தரிடம் புத்திசா-த்தனத்துடனும் கவனத்துடனும் சென்று, அவர் செய்த இந்த ஏற்பாடுகளில் எந்த அளவுக்கு நாம் சந்தோஷப்படுகிறோம் என்பதை கூற வேண்டும். மேலும் அவரது கிருபை நமக்கு போதுமானதாக இருக்கிறது என்ற வாக்குத்தத்தத்திலும் அவரது தீர்மானத்தின்படி அழைக்கப்பட்டவர்களுக்கு சகலமும் நன்மைக்கேதுவாக நடக்கிறது என்ற அவரது உறுதி மொழியிலும் நாம் சந்தோஷப்படுகிறோம் என்பதையும் கூற வேண்டும்.

இவர்கள் தேவனோடு உடன்படிக்கை உறவுக்குள் வந்த பிறகு அவர்களது மீறுதலுக்கான மன்னிப்பை பெற அவர்கள் ஜெபிக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள். அதாவது தேவனுடைய தேவைக்கு விரோதமாகவும் அவர்களது அர்ப்பண உடன்படிக்கைக்கு மாறாகவும், செய்த பாவங்களை மன்னிக்கும்படி ஜெபிக்க வேண்டும். இப்படியாக இந்த

வகுப்பார் கர்த்தருடைய ஜெபமாகிய, “எங்களுக்கு பாவம் செய்தவர்களுக்கு நாங்கள் மன்னிக்கிறது போல எங்கள் பாவங்களை மன்னியும்” என்று ஜெபிக்க சலுகை பெற்றிருக்கிறார்கள். இப்படியாக மன்னிக்கப்பட வேண்டிய இந்த பாவங்கள் ஆரம்ப பாவங்களை உள்ளடக்கியது அல்ல. கிறிஸ்துவை ஏற்றுக் கொண்டு, புதிய உடன்படிக்கைக்குள்ளாக வருகிற அனைவருக்கும் இந்த ஆரம்ப பாவங்கள் இலவசமாக மன்னிக்கப்பட்டது. ஆதிகால பாவங்களி-ருந்து கர்த்தர் தமது கிருபையால் நம்மை விடுவித்த பிறகு, கர்த்தருக்கு தேவைப்படுகிற திட்ட அளவிற்கு வரத்தவறிய பாவங்களாக இவைகள் இருக்கின்றன.

கிருபாசனத்தண்டைக்கு தாங்களாகவே வரத்தெரியாமல் பாவ வியாதியால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிற சில கர்த்தருடைய பிள்ளைகளினிடத்திற்கு நமது கவனத்தை பரிசுத்த யாக்கோபு திருப்புகிறார். அக்கரையற்ற வாழ்க்கையினாலும், கடமைகளையும், சலுகைகளையும் அலட்சியம் செய்து, தங்களது உடன்படிக்கையின் கடமைகளை புறக்கணிக்கிறவர்களுக்கும், பிதாவுக்கும் இடையே ஒரு பெரிய இருண்ட மேகம் வருகிறது. அவர்களால் இந்த மேகத்தை ஊடுருவி செல்ல இயலவில்லை, அவர்கள் ஜெபங்கள் பிதாவை சென்றடையாததாகக் காணப்படுகிறது. அவர்களுக்கு தமது முகத்தை அவர் மறைக்கிறார். இவர்களுடையது ஒரு மிதமிஞ்சிய காரியமாக இருக்கிறது. ஒரு தவறான நிலைக்குச் சென்ற ஒரு கிறிஸ்தவனை - ஒருபாவியை திருப்புகிறவன் ஒரு ஆத்துமாவை மரணத்தினின்று இரட்சித்து திரளான பாவங்களை மூடுவான் என்று அப்போஸ்தலர் மூலமாக கர்த்தர் கூறுகிறார்.

அப்போஸ்தலர் செயல் முறையை கூறுகிறார். பாவவியாதிபட்டவன் தன் தேவையை உணர்ந்து, சபையின் மூப்பர்களை, மூத்த கிறிஸ்தவர்களை அழைக்க வேண்டும். தான் செய்த தப்பிதங்களை அல்லது கர்த்தருடைய கிருபையி-ருந்து தான் விலக்கப்பட்டதற்கு காரணமாக தான் நம்புகிறவைகளை அவன் அவர்களிடம் சொல்ல வேண்டும். அவர்கள் கிறிஸ்துவின் சரீர் அங்கமாக இருந்து, கர்த்தருடைய நாமத்தில் அவனுக்கு எண்ணெய் பூசி அவனுக்காக ஜெபிக்க வேண்டும். அவன் பாவம் செய்தவனானால் அது அவனுக்கு மன்னிக்கப்படும். கர்த்தர் அவனை ஆவிக்குரிய சுகத்திற்கும் பலத்திற்கும் எழுப்புவார்.

ஏழாம் சபையின் தூதனாகிய

சகோ, C.T. ரசல் அவர்களின் ரீ-பிரிண்ட்ஸின் தமிழாக்கத்தை வெளியிடுகிறோம்,

வெளியிடுபவர்:

சகோ, R. செல்வராஜ். சென்னை வேதமாணவர் சபை.

எண்: 22. முதல் தெரு. ராஜீவ் நகர். காலடிப்பேட்டை. திருவொற்றியூர்.

சென்னை- 600 019, கைபேசி: 97909 00030, மின்னஞ்சல் : mbsa_selvaraj@rediffmail.com

FOR PRIVATE CIRCULATION ONLY